

EUNOMIA

MAGAZYN PWSZ W RACIBORZU

ISSN 1897-2349

Nr 3 (88) maj-czerwiec 2016

DOŁĄCZ DO NAS
Studia w
Raciborzu!

JUWENALIA 2016
Udane święto
Studentów

WSPÓŁPRACA
Spotkanie
z Izbą Gospodarczą
w Raciborzu

DO ZOBACZENIA W PAŹDZIERNIKU

KONIEC ROKU

akademickiego!

OZE KONFERENCJA

ODNAWIALNE ŹRÓDŁA ENERGII - KONFERENCJA RACIBÓRZ 2016

IV Międzynarodowa Konferencja INNOWACJE TECHNOLOGICZNE I ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ W ARCHITEKTURZE I BUDOWNICTWIE

20-21 października 2016 roku

Poprzednie edycje konferencji cieszyły się dużym zainteresowaniem wśród inżynierów, inwestorów oraz podmiotów gospodarczych. Celem dalszego poszerzania stanu wiedzy oraz wymiany doświadczeń w zakresie teorii, eksperymentów i wdrożeń innowacyjnych technologii oraz podkreślenia znaczenia Odnawialnych Źródeł Energii (OZE) dla procesu zrównoważonego rozwoju tegoroczna konferencja została poszerzona o środowiska naukowe.

Konferencje poświęcone tematyce OZE na stałe wpisały się w kalendarz imprez organizowanych w mieście Racibórz. W ramach obecnego przedsięwzięcia, międzynarodowej konferencji naukowo-technicznej towarzyszyć będą: Międzynarodowy Konkurs i Warsztaty dla Studentów pn. WIZJE I SZANSE DLA INNOWACYJNYCH TECHNOLOGII W ARCHITEKTURZE WSPÓŁCZESNEGO MIASTA.

ORGANIZATORZY:

www.ozekonferencja.pl

Kronika	4-5
Międzynarodowa konferencja - Architektura	6
PWSZ chce współpracować z lokalnym biznesem	7
Juwenalia 2016	8-9
Sport ku radości po raz dziewiętnasty	10-11
Studium bezpłatnie w PWSZ	12
10-lecie filologii czeskiej	14
Warsztaty edukacji międzykulturowej	15
Studenckie koło naukowe pedagogów wobec współczesnych wyzwań	16-17
Tydzień inspiracji w Bibliotece PWSZ	18-19
W poszukiwaniu odpowiedzi - panel dyskusyjny filologów	20-21
VIII Festiwal Psychologii	22
Warsztaty programowania	23
Międzyinstytutowa rywalizacja - piłka siatkowa	25
Warsztat pracy kryminalistyki	26
U źródeł PTP w Raciborzu - narodziny i rozwój	27-28
Inicjatywy naukowo badawcze PTP i udział w tworzeniu ośrodka akademickiego	29-30
PTP - szanse i rozwój	31
PTP w Raciborzu - dokonania i perspektywy	32-33
Nie samym chlebem człowiek żyje	34
Edukacja Artystyczna na plenerze w Grabówce	35
Spotkanie autorskie w CiNIBA	36
Zaproszenie do Syryni i Suchej Górnej	37
Nowości Biblioteczne	38

foto Gabriela Habrom-Rokosz

JM Rektor Prof. nadz. dr hab. inż. arch. Ewa Stachura

Szanowni Państwo!

Kończymy rok akademicki 2015/2016. Jest to okazja do złożenia serdecznych podziękowań wszystkim członkom społeczności uczelnianej za wielki wkład pracy: dydaktycznej, naukowej, kulturalnej, sportowej, administracyjnej, za wszelkie działania społeczne, za każdy, najdrobniejszy przejaw poświęcenia swojego czasu, energii i talentów dobru raciborskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej.

Niech zbliżający się okres wakacji i urlopów będzie okazją do regeneracji sił i zasłużonego odpoczynku.

Naszym tegorocznym absolwentom życzę dalszego pomyślnego rozwoju intelektualnego i zawodowego.

Do zobaczenia w roku akademickim 2016/2017, w którym nasza uczelnia będzie świętowała piętnastolecie swego istnienia.

Ewa Stachura
REKTOR PWSZ W RACIBORZU

EUNOMIA - magazyn Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu

Adres redakcji: ul. Słowackiego 55, 47-400 Racibórz, tel./fax. 032 415 50 20
mail: eunomia@pwsz.raciborz.edu.pl

Redaguje zespół: dr Janusz Nowak (redaktor naczelny),
dr inż. arch. Joanna Sokołowska-Moskwiak, Kamil Szypuła

Materiał zdjęciowy: dr Gabriela Habrom-Rokosz FOTON Skład DTP: Kamil Szypuła

Wydawca: Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu

Druk: Printy Poland Poligrafia, Wodzisław Śląski.

Redakcja nie odpowiada za błędy drukarskie. Wszelkie prawa zastrzeżone.

NASZA OKŁADKA

Zdjęcie: Fabryka Informacji/fotoqbk.pl

KRONIKA

wydarzeń PWSZ Racibórz

(NIE)bezpieczny flash mob

Na początku XXI wieku w Nowym Jorku miało miejsce powstanie całkiem nowej formy zabawy społecznej – flash mob. Wtedy to zaplanowano pierwszą tego typu akcję. Polegała ona na zgromadzeniu się grupki ludzi w sklepie Macy's i dopytywanie o dywanik miłości dla komuny. W ten sposób zapoczątkowano organizację błyskawicznych tłumów, które polegają na tym, iż uczestnicy przedsięwzięcia spotykają się w publicznych przestrzeniach, tworząc sztuczny tłum, celem wywołania krótkotrwałego, niespodziewanego dla otoczenia wydarzenia. Flash moby przybierają różne formy - od prezentowania dziwnych zachowań, przez spontaniczne klaskanie, po wspólny taniec. Większość jest organizowana w sieci, odbiorcy dowiadują się o akcji z Internetu i zazwyczaj nigdy wcześniej się nie znają. To właśnie te dwie cechy, spontaniczność i dobra zabawa, są głównymi przestankami większości flash mobów. Pojawiają się także flash mob'y mające zwrócić uwagę ludzi na konkretny problem społeczny lub powstają przy okazji kampanii społecznych, są też nowoczesną formą marketingu.

Studenci PWSZ organizują co roku wydarzenie tematyczne, na które zapraszają mieszkańców miasta, uczniów i studentów. Przygotowanie flash mobu wymaga kilkumiesięcznej systematycznej pracy, koordynatorem jest dr Joanna Wróblewska-Jachna, która przekazuje studentom wiedzę związaną z zasadami organizacji projektów społecznych, podziałem zadań w grupach i zespołach roboczych, zarządzaniem wiedzą, kompetencjami i komunikacją w grupach. Przy pomocy wykładowcy studenci kierunku 'admini-

stracja' podczas pracy wymieniali się opiniami, niejednokrotnie konfrontując ze sobą sprzeczne wyobrażenia na temat akcji. Studenci doskonalili swoje umiejętności, ćwicząc w praktyce, jak skutecznie należy prowadzić mediacje i negocjacje.

Tegoroczne przedsięwzięcie miało na celu zwrócenie uwagi na takie problemy, jak: nietrzeźwość kierowców, stosowanie używek przez uczestników ruchu drogowego, czy nadmierna szybkość i brak wyobraźni kierowców. Aby zwrócić większą uwagę na temat przedsięwzięcia, zorganizowano dla uczestników kamizelki odbłaskowe, na których wypisywano hasła związane z odpowiedzialnością uczestników ruchu drogowego. Przebieg przygotowań był dość burzliwy, ale grupie udało się dopiąć wszystko na ostatni guzik i zorganizować flash mob na raciborskim Rynku, wywołując zdziwienie i zaskoczenie na twarzach ludzi będących w pobliżu. Studenci mają nadzieję, że przez tę akcję ludzie znów zainteresują się tematem bezpieczeństwa.

Akcja tego typu powoduje, że kapitał społeczny uczestników wzrasta. Uczą się oni nie tylko współpracy, ale także wrażliwości i umiejętności docenienia pracy innych. Flash mob jest doskonałą okazją do tego, by jego uczestnicy nabrali dużej dawki nie tylko pewności siebie, ale także pozytywnej energii czerpanej ze wspólnej zabawy.

Wydarzenie odbyło się dnia 23 maja 2016 r. Zapraszamy do obejrzenia materiału filmowego na stronie <https://www.facebook.com/PWSZInstytutStudiowSpolecznych>

foto: Monika Nowak

Uczestnicy flashmobu

Ku zdziwieniu przechodniów każdy z studentów wręczył obserwatorom na pamiątkę odświeżenie, mając nadzieję, że ta akcja zostanie dobrze zapamiętana.

Konkurs na innowacyjny artykuł naukowy, projekt, pt.: „Debiut naukowy 2016” – „ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ”

Publikujemy fragmenty regulaminu konkursu współorganizowanego przez naszą uczelnię.

Projekt organizuje:

BIURO prof. dr hab. inż. Jerzego Buzka - POSŁA DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA w Raciborzu, Wydział Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej, Śląskie Centrum Etyki Biznesu i Zrównoważonego Rozwoju oraz Stowarzyszenie UNIA PANEUROPEJSKA SILESIA

Celem przedsięwzięcia jest umożliwienie studentom opublikowania w wersji książkowej autorskiego artykułu o profilu naukowym [...]

Termin ogłoszenia: 1 kwietnia 2016 r.

Termin nadesłania prac: 30 października 2016 r.

Termin rozstrzygnięcia: 20 grudnia 2016 r.

1. Projekt ma charakter otwarty, mogą w nim uczestniczyć wszyscy studenci studiów I, II i III stopnia oraz absolwenci nie posiadający tytułu naukowego – doktora.
2. Celem przedsięwzięcia jest umożliwienie zadebiutowania w publikacji o profilu naukowym, a jednocześnie w recenzowanym sprawozdaniu z międzynarodowej konferencji naukowej oraz wystąpienie podczas międzynarodowej konferencji naukowej, przedstawiając recenzowane wystąpienie.
3. Każdy uczestnik może przysłać własny artykuł, w którym przedstawi swój pogląd, pomysł, punkt widzenia, o dowolnej tematyce i profilu, pod warunkiem, że będzie się odnosił do pojęcia „zrównoważonego rozwoju”. Artykuł powinien mieć charakter naukowy i zawierać w sobie nurt/aspekt innowacyjny.
4. Artykuł oraz kartę zgłoszenia należy przesłać w wersji elektronicznej (plik Word oraz PDF) oraz płyta CD, a także jeden egzemplarz w wersji papierowej - sygnowany tj. opatrzony na odwrocie następującymi danymi: imię i nazwisko autora oraz adres. Prace nie mogą być oprawiane.
5. Do prac należy dołączyć wypełnioną załączoną kartę zgłoszenia zawierającą oświadczenie autora. Prace bez karty zgłoszenia

nie będą opiniowane ani oceniane przez recenzentów.

6. Prace konkursowe oraz materiał na CD pozostają do dyspozycji organizatora i nie podlegają zwrotowi.

7. Prace należy przesłać lub dostarczyć na adres: Biuro Pośła do Parlamentu Europejskiego prof. Jerzego Buzka, 47-400 Racibórz, ul. Drzymały 38/1, z dopiskiem „Debiut naukowy 2016” oraz na adres e-mail hk@buzek.pl.

8. Ostateczny termin dostarczenia prac upływa: 30 października 2016 roku.

9. Weryfikacji, oceny prac i podziału nagród dokona zespół powołany przez organizatora, który przekaże wyniki swojej pracy do zatwierdzenia Radzie Naukowej z prof. dr hab. inż. Jerzym Buzkiem na czele.

10. Autor/ka najciekawszej pracy – zostanie zaproszony/a do odwołania Parlamentu Europejskiego przez prof. Jerzego Buzka. Ponadto przyznane zostaną wyróżnienia, w tym: studentowi/ce będącym jeszcze przed zdobyciem tytułu licencjata, studentowi/ce nie posiadającym tytułu magistra, również przewidziane jest wyróżnienie dla doktoranta, a także wręczone zostanie wyróżnienie specjalne za prace zespołową.

11. Wyniki konkursu zostaną ogłoszone po 20 grudnia 2016 roku, m. in. na stronie internetowej www.buzek.pl wraz ze streszczeniami nagrodzonych prac.

12. Autorzy prac zakwalifikowanych do wydania książkowego zostają zaproszeni do prezentacji swojego recenzowanego artykułu, podczas międzynarodowej konferencji naukowej, która odbędzie się z udziałem specjalnych gości, recenzentów i Rady Naukowej na początku 2017 roku. O terminie uczestnicy zostaną powiadomieni drogą mailową lub pocztą.

13. Uczestnictwo w niniejszym projekcie jest równoznaczne z akceptacją przez autorów wszystkich postanowień niniejszego regulaminu.

14. Przesłanie do organizatora karty zgłoszenia jest równoznaczne z oświadczeniem, stanowiącym iż: przedłożone opracowanie nie było dotychczas publikowane ani przesłane do jakiegokolwiek redakcji w celu opublikowania.

15. Biuro organizacyjne:

Dr Henryk A. Kretek – (Biuro Pośła do PE prof. Jerzego Buzka) tel. (+48) 609 771 772; hk@buzek.pl,

Dr Jakub Berezowski – (Prorektor PWSZ w Raciborzu), tel. 32 414 93 02, jakub.berezowski@pwsz.raciborz.edu.pl ;

Dr hab. Aleksandra Kuzior, prof. nzw. w Pol. Śl., Kierownik Katedry Stosowanych Nauk Społecznych) tel: 32-277-73-23, roz2@polsl.pl, aleksandra.kuzior@polsl.pl

BĄDŹ NA BIEŻĄCO!

polub nasze oficjalne profile w socialmedia!

**facebook.com/PWSZ.w.Raciborzu/
twitter.com/PWSZraciborz
instagram.com/pwsz.raciborz**

I Międzynarodowe Seminarium Architektoniczne

8 czerwca 2016 roku to kolejna ważna data dla raciborskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej, a w szczególności Instytutu Architektury. W tym dniu w zawsze gościnnym Pałacyku Myśliwskim RAFAKO S.A., w sąsiedztwie którego znajduje się, jak wiadomo, siedziba Instytutu Architektury, odbyło się I Międzynarodowe Seminarium Architektoniczne, zorganizowane przez Instytut Architektury PWSZ ze wsparciem Uniwersytetu w Sarajewie, z którym nasza uczelnia współpracuje od dwóch lat (o czym obszernie informowaliśmy na łamach „Eunomii”).

Właśnie owej współpracy, przejawiającej się m.in. wspólnie przez obie uczelnie zorganizowanymi w Sarajewie warsztatami, poświęcone zostało czerwcowe spotkanie w Raciborzu. Dyrektor Instytutu Architektury PWSZ dr inż. arch. Joanna Sokołowska-Moskwiak, odpowiedzialna z raciborskiej strony za realizację warsztatów i innych wspólnych przedsięwzięć rozpoczęła od przywitania przybyłych gości. JM Rektor Prof. nadzw. dr hab. inż. arch. Ewa Stachura wyraziła radość z powodu harmonijnie rozwijającej się współpracy oraz oczekiwania i nadzieje na wzbogacenie i zdynamiczowanie tego współdziałania.

Pierwszy wykład, poświęcony potrzebom i uwarunkowaniom architektonicznym odradzających się miast, wygłosiła dr inż. arch. Joanna Sokołowska-Moskwiak, która precyzyjnie omówiła zasady linearne-go układu przestrzeni miejskiej będącego

jedną z odpowiedzi na wyzwanie rzucone przez dynamiczną industrializację końca XIX wieku i początku stulecia następnego, a dalej przedstawiła licznie zgromadzonym sylwetkę wielkiej postaci polskiej powojennej architektury Oskara Hansena, prekursora idei konstruowania projektów urbanistycznych w oparciu o układ linearny. Gość specjalny Seminarium, Msc. Tijana Tufek-Memišević z Uniwersytetu w Sarajewie, zaprezentowała w kolejnym wykładzie dawniejsze dzieje swego regionu, skomplikowaną strukturę etniczną społeczności zamieszkującej go, rozkład sympatii polityczno-społecznych w okresie po zakończeniu II wojny światowej, a także najważniejsze wydarzenia i procesy z najnowszej historii. Ten szeroko zarysowany kontekst historyczny był potrzebny do scharakteryzowania istoty przemian w architekturze Sarajewa w ciągu kilku dziesięcioleci. W opinii prelegentki rozpad Jugosławii przyniósł pozytywne konsekwencje

w sferze urbanistyczno-architektonicznej, bowiem możliwe stało się (również z powodów ideowych i kulturowych) odejście od konwencji socrealistycznej w stronę modernizmu, co zaowocowało wieloma ciekawymi i nowoczesnymi rozwiązaniami.

W Seminarium wzięli także udział młodzi architekci absolwenci Politechniki Śląskiej w Gliwicach mgr inż. arch. Joanna Kocur, Łukasz Botor, Kamil Mazur, Tomasz Błażyca, którzy zaprezentowali uczestnikom wydarzenia, m.in. adeptom architektury raciborskiej PWSZ, swoje interesujące koncepcje projektowe prac magisterskich dyplomowych, których tematyka dotyczyła problemów posttraumatycznego Sarajewa, a zrodziła się na bazie wspólnych warsztatów odbytych razem ze studentami PWSZ, IUS i Politechniki Śląskiej w listopadzie 2014 w Sarajewie.

PWSZ chce współpracować z lokalnym biznesem

fot. Justyna Koniszewska - raciborz.com.pl

JM Rektor PWSZ w Raciborzu prof. nadzw. dr hab. inż. arch. Ewa Stachura

5 czerwca 2016 roku w restauracji Imperia odbyło się comiesięczne śniadanie biznesowe Raciborskiej Izby Gospodarczej. Tym razem jego tematyka dotyczyła między innymi kierunków, celów, potrzeb i możliwości podejmowania wspólnych przedsięwzięć dotyczących np. badań i rozwoju z wykorzystaniem między innymi środków pomocowych, przy współpracy nauki i gospodarki. Rektor PWSZ prof. nadzw. dr hab. inż. arch. Ewa Stachura, która na co dzień wykłada w Instytucie Architektury naszej uczelni oraz jest członkiem Śląskiej Izby Architektów i Stowarzyszenia Architektów Polskich, wystąpiła z prelekcją na temat współpracy Izby Gospodarczej z raciborską szkołą wyższą.

W tej chwili relacje na linii Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa i środowisko biznesowe nie są wystarczające i nie jestem usatysfakcjonowana tym stanem rzeczy - zaznaczyła na wstępie prof. Ewa Stachura. Rektor nadmieniła również, że po niedawnej zmianie władz uczelni wprowadzone zostało świeże spojrzenie na różne aspekty powiązania edukacji z biznesem. - Jesteśmy otwarci, by przygotowywać kadry dla przemysłu, jesteśmy otwarci, by tak kształtować programy nauczania, aby ten program ziścić

- podkreślała Pani Rektor.. Prof. Stachura zaprezentowała członkom Raciborskiej Izby Gospodarczej ofertę edukacyjną uczelni. Składa się na nią dziewięć kierunków na poziomie licencjatu i dwa kierunki inżynierskie. Ewa Stachura podkreślała, że studenci na kierunku inżynierskim 'architektura' wygrywają międzynarodowe konkursy. Zaznaczyła również, że rozwój tego kierunku będzie zmierzał ku odnawialnym źródłom energii i innowacyjnym technologiom w budownictwie. Ponadto Rektor PWSZ zaproponowała zebranyemu nowemu

model współpracy. Jego najważniejszą cechą będzie silniejsza kooperacja pomiędzy studentami, a przedsiębiorcami, która będzie możliwa dzięki zwiększonej liczbie godzin praktyk studenckich.

W spotkaniu Raciborskiej Izby Gospodarczej wzięło udział kilkunastu członków Izby oraz prezydent Mirosław Lenk i wicestarosta Marek Kurpis.

Na podstawie artykułu portalu raciborz.com.pl

JUWENALIA 2016

fot. Daniel Chyrchel FOTON (2)

Studenci PWSZ w Raciborzu w juwenaliowych strojach. Dobry nastrój nie opuszczał ich przez cały czas trwania imprezy.

Kolejne raciborskie Juwenalia za nami. Mnóstwo dobrej zabawy – tak to wydarzenie będą wspominać raciborscy studenci. W tym roku żacy raciborskiej PWSZ świętowali dwa dni. Pierwszemu z nich przyświecał sport, natomiast drugi zdominowany był przez koncerty. Dokładnie 17 i 18 maja odbyło się w Raciborzu studenckie święto. Dwa dni zabawy pozwoliły żakom dłużej odpocząć od spraw codziennych i nabrać sił przed zbliżającą się sesją egzaminacyjną.

Organizacja tego wydarzenia rozpoczęła się już w październiku 2015 roku. Mnóstwo pracy i nieprzespanych godzin. Ogrom pomysłów i pozytywnej energii oraz przede wszystkim wielki zapał do realizacji poszczególnych zadań. Jak Juwenalia wyglądały z perspektywy organizatorów?

Na początek... „Bitwa Kapel”

Przedsięwzięcie to odbyło się dużo wcześniej. Jego cel to wyłonienie jednego zespołu, który wystąpi w trakcie Juwenaliów. Druga edycja? Kolejne zaskoczenie! Po sukcesie zeszłorocznej Bitwy, mieliśmy jeszcze większe oczekiwania związane z tegorocznym wydarzeniem. Już w czasie pierwszego etapu, polegającego na wybieraniu zespołów, zadziwiła nas różnorodność muzyczna zgłoszonych do rywalizacji kapel. Otrzymaliśmy bardzo wiele zgło-

szeń, niestety, dużą ich liczbę musieliśmy odrzucić. Po wyklarowaniu finalnej listy wykonawców, do współpracy zaprosiliśmy zespół 'Biegnij Grubasie, Biegnij', który rok temu nieoczekiwanie powstał, pomagając nam podczas organizacji wydarzenia. Bitwy odbyły się w Przystanku Kulturalnym Koniec Świata, a każda z nich zachwycała nas czymś innym. W tym roku pojawiło się u nas dużo funkowych brzmień, które przyciągnęły rzesze fanów takiej muzyki. Liczymy, że to nie koniec naszych przygód z Bitwą Kapel, bo dla takich chwil i ludzi warto organizować tego typu przedsięwzięcia.

Czas na Grę Miejską

Było to pierwsze wydarzenie, które odbyło się 17 maja. Dokładnie o 8:30 kilkunastu ochotników rozpoczęło udział w Grze Miejskiej. Pierwszą konkurencją było prze-

płynięcie kajakiem kilkumetrowego odcinka Odry. Następnie uczestnicy odwiedzali kolejno jedenaście punktów zlokalizowanych na terenie całego Raciborza. „Podejmij wyzwanie z PWSZ” – taka była tematyka gry i, jak można wywnioskować, wiązała się z raciborską uczelnią. Komenda Policji, budynek byłego Instytutu Sztuki przy ulicy Cecylii, Urząd Miasta, Sunex, Wodociągi, Yasumi – to tylko niektóre punkty z mapy gry miejskiej. W każdym z nich na uczestników czekało zadanie oraz pytanie. W tej rywalizacji liczył się czas odpowiedzi, czas wykonywania zadań oraz czas przybiegnięcia do mety – wszystko miało swoje znaczenie. Do ostatniego punktu kierowała rymowanka: „Używasz tam nóg, rzadziej ręki czy głowy. To nasz największy obiekt sportowy”, czyli jak można wywnioskować chodziło o Stadion PWSZ. Tam na uczestników czekał poczęstunek. Po przejściu kilkukilometrowej trasy zawodnicy mogli

Selfie! Tak dobrą zabawę trzeba zapamiętać!

swobodnie odpoczywać na terenie obiektu.

Dzień pod znakiem sportu

W ramach tegorocznego święta żaków zorganizowano liczne konkurencje sportowe. Wszystko odbywało się 17 maja, a rozpoczęło się od przystani kajakowej, gdzie odbyły się wyścigi na Odrze. Następnie wydarzenie przeniosło się na stadion PWSZ a tam na uczestników czekały takie atrakcje, jak: bitwa na balony, fight Ball, Street Ball, turniej piłki nożnej, tenisa stołowego oraz siłowania na rękę. Sportowych emocji tego dnia nie brakowało.

Nie zapomniano o przedszkolakach

Juwenalia to wydarzenie, podczas którego bawią się nie tylko raciborscy żacy, ale także przedszkolaki podczas Happeningu Artystycznego. Na to wspaniałe wydarzenie zostały zaproszone wszystkie przedszkola publiczne jak i niepubliczne z Raciborza. Przedsięwzięcie to cieszyło się wielkim zainteresowaniem. 18 maja na raciborski rynek przybyło wiele dzieciaków. Czekają tam na nie liczne atrakcje, m.in. lepienie z gliny, tworzenie kwiatków z bibuły, duże bańki mydlane, malowanie twarzy, robienie tatuaży, zdobienie domków, wykonywanie bransoletek, kolorowanki, wspólna zabawa przy dziecięcych hitach oraz teatrzyk.

Na buziach dzieci można było zobaczyć uśmiech, który nie zniknął nawet na chwilę. Po raz kolejny to wydarzenie pokazało, że jego organizacja ma ogromny sens.

I... barwny korowód przejechał

Po raz drugi organizatorzy Juwenaliów postanowili zorganizować nie przemarsz a... przejazd na teren imprezy. Ogromna platforma pozwoliła studentom w nietypowy, ale zarazem barwny i niecodzienny sposób dotrzeć na Zamek Piastowski. Kolorowe stroje, dobra muzyka oraz przede wszystkim świetna zabawa towarzyszyła uczestnikom tej części juwenaliowego święta.

A na sam koniec długo wyczekiwane koncerty

Na tą część juwenaliów studenci czekali najbardziej niecierpliwie. Teren Zamku Piastowskiego po raz drugi został opanowany przez raciborskich żaków. Od godziny 17:00 rozpoczęło się świętowanie. Na samym początku dla zgromadzonych osób wystąpił DJ Juvson, następnie odbyło się uroczyste otwarcie, podczas którego oficjalnie władzę nad miastem z rąk Prezydenta Raciborza Mirosława Lenka otrzymali studenci. Życzenia dobrej zabawy przekazała JM Rektor PWSZ prof. dr hab. inż. arch. Ewa Stachura. Przyłączył się do nich Wicestarosta Marek Kurpis. O 18:00 wystąpił Hurt, o 19:45 – Labirytm (zwy-

cięzca tegorocznej Bitwy Kapel), natomiast o 21:00 na scenie pojawił się Grubson.

Juwenalia Raciborskie, co roku organizowane są przez Radę Uczelnianą Samorządu Studenckiego przy wsparciu Działu Promocji i Współpracy z Zagranicą. W tym roku organizowali je: Igor Tumanis, Dawid Machecki, Rafał Krzyżok, Aleksandra Biel, Dominika Prokopczuk, Joanna Trojan, Kamila Żymełka, Katarzyna Kasowska, Ksymbena Śpiewak, Liliana Kaniuch, Marcin Parzonka, Michał Jurkiewicz, Magdalena Stańczyk, Martyna Dziurska, Hanna Kuchera oraz Joanna Kalembe.

Rada Uczelniana Samorządu Studenckiego serdecznie dziękuje wszystkim tym osobom, które pomogły przy organizacji tegorocznych Juwenaliów Raciborskich. Dziękujemy władzom uczelni oraz wszystkim pracownikom. Szczególne wyrazy wdzięczności kierujemy do Działu Promocji i Współpracy z Zagranicą. Dziękujemy panom: Krzysztofowi Fedynowi oraz Marcinowi Parzonce, a także paniom: Katarzynie Kasowskiej, Joannie Białas oraz Annie Czekale. Dziękujemy także wszystkim studentom, którzy przyłączyli się do pomocy i razem z nami organizowali to wspaniałe wydarzenie. Dziękujemy za wsparcie także wszystkim sponsorom oraz Miastu Racibórz i Starostwu Powiatowemu w Racibórze.

„Sport ku Radości” po raz dziewiętnasty

Od lewej - konferansjer Marcin Jędorowicz, organizatorzy: mgr Magdalena Liszka, dr Monika Urbanek, mgr Zofia Jędorowicz

XIX edycja Igrzysk Sportowych dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej „Sport ku Radości” odbyła się tradycyjnie, jak co roku, w przeddzień Juwenaliów, tj. 17.05.2016 r. Ta wyjątkowa w swej specyfice impreza o charakterze sportowo-integracyjnym skupiła na płycie stadionu PWSZ i w salach gimnastycznych ponad 600 osób. Samych uczestników z niepełnosprawnością, biorących udział w zawodach sportowych, było ponad 270.

Imprezę zorganizowała raciborska uczelnia – Instytut Studiów Edukacyjnych i Sztuki we współpracy z Instytutem Kultury Fizycznej, Samorządem Studenckim, Urzędem Miasta Raciborza oraz Starostwem Powiatowym. Temu ogromnemu wyzwaniu organizacyjnemu podołał sztab wykładowców PWSZ w Raciborzu oraz pracownicy administracyjni, do których skierować należy szczególne słowa wdzięczności. Dzięki ich bezinteresownemu zaangażowaniu udało się stworzyć niepowtarzalną atmosferę wzruszającej radości, szlachetnej rywalizacji i wspaniałej zabawy. Przygotowania trwały trzy miesiące i z perspektywy czasu można z ogromną satysfakcją stwierdzić, że warto było ten trud podjąć. Nad całością organizacyjną i ogromem prac przygotowawczych tego sportowego wydarzenia czuwały mgr Zofia Jędorowicz oraz mgr Magdalena Liszka. Przygotowaniem warsztatów artystycznych i koordynacją działań wolontariuszy zajmowała się dr Monika Urbanek. Organizację imprezy

wspierał bezcenny sztab wykładowców: dr Ludmiła Nowacka, Dyrektor Instytutu Studiów Edukacyjnych i Sztuki doc. Beata Fedyn, mgr Małgorzata Skwarecka i mgr Katarzyna Stadnik z Instytutu Neofilologii oraz prezes Fundacji PWSZ w Raciborzu mgr Sławomir Szwed. Sportowe konkurencje przygotowali profesjonalści z Instytutu Kultury Fizycznej: mgr Grzegorz Wachowski, mgr Joanna Toniarz, dr Jarosław Gasilewski i mgr Sebastian Pierchała. Pracownicy administracyjni służący pomocą w realizacji tego przedsięwzięcia to: Pani Kwestor mgr Agnieszka Dereń, Zuzanna Mika, mgr Bożena Olchawa, Joanna Russok, Marcin Parzonka, Janusz Krajewski, Leszek Szajna oraz pracownicy, którzy doskonale przygotowali płytę stadionu i służyli pomocą podczas Igrzysk – Kazimierz Liptak i Ryszard Szarowski.

W rolę wolontariuszy tradycyjnie weszli nasi studenci, budząc w sobie radość, pasję i pokorę w pracy ludźmi innymi. Słuchacze

specjalności pedagogika resocjalizacyjna asystowali tego dnia wszystkim niepełnosprawnym, studenci edukacji elementarnej i logopedii zadbali o sferę rozrywki, zaś wufieści wspierali organizację poszczególnych dyscyplin sportowych.

Igrzyska rozpoczęły się uwielbianym przez wszystkich uczestników barwnym przemarszem spod Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Nieślyszących i Słabosłyszących na stadion PWSZ. Korowód stworzyli nasi wolontariusze oraz dzieci i młodzież z niepełnosprawnością z takich placówek, jak: Zespół Szkół Specjalnych, Specjalny Ośrodek Szkolno – Wychowawczy dla Nieślyszących i Słabosłyszących im. Marii Grzegorzewskiej, Dom Pomocy Społecznej „Różany Pałac” w Krzyżanowicach, Warsztaty Terapii Zajęciowej, Ośrodek Dniowego Pobytu, Rehabilitacji i Edukacji Dzieci Niepełnosprawnych oraz po raz pierwszy w tym roku Środowiskowa Świetlica Samopomocy „Nadzieja”.

Na placu przy ul. K. Miarki przed wspólnym wcześniej ośrodkiem dyrektorzy wszystkich placówek dokonali symbolicznego zapalenia ognia, który umieszczono w lampionie. Na czele pochodu wolontariusze z Zespołu Szkół Ogólnokształcących z Bieńkowic oraz wolontariusze z Zakładu Poprawczego i Schroniska dla Nieletnich w Raciborzu wspólnie nieśli transparent informujący mieszkańców Raciborza, że właśnie nadszedł czas wyjątkowego spotkania sportowego. Podczas przemarszu reprezentanci poszczególnych placówek przekazywali sobie lampion, od którego na Stadionie zapalono znicz na znak rozpoczęcia igrzysk. Paradzie towarzyszyła marszowa muzyka w wykonaniu Raciborskiej Orkiestry Dętej „PLANIA”. Uczestnicy przemarszu na stadionie zostali powitani radosnymi okrzykami kibiców, w rolę których wcielili się studenci III roku edukacji elementarnej. Uroczystego otwarcia Igrzysk dokonał Prorektor PWSZ w Raciborzu **dr Paweł Strózik**, natomiast słowa zachęty uczestników zawodów do sportowej rywalizacji skierował Prezydent Raciborza **Mirosław Lenk**. Wśród obecnych na inauguracji igrzysk gości należy wymienić Dyrektorów Instytutów oraz wykładowców PWSZ, przedstawicieli Starostwa Powiatowego w Raciborzu, kadrę kierowniczą i wychowawców Zakładu Karnego w Raciborzu oraz inne osoby na co dzień pracujące i pomagające osobom niepełnosprawnym. Gościem specjalnym, który wzbudził entuzjazm wśród uczestników igrzysk, był znany w całej Polsce olimpijczyk **Ryszard Wolny**. On również skierował do młodych sportowców ciepłe słowa dające wyraz uznania dla ich wysiłku i chęci zdobycia medali. Po oficjalnym powitaniu uczestników i gości swe umiejętności taneczne zaprezentowała młodzież z zespołu VIGOR z Zespołu Szkół Specjalnych pod kierunkiem **mgr Bożeny Kalety**. Z kolei pokaz zręczności przy muzyce oraz zaskakujący element „fire-show” zaprezentowały dzieci z Gminnego Centrum Kultury z Nędzy pod kierunkiem Pani **Kamili Besz**. Nie lada zaskoczeniem była prezentacja elementów chińskiej sztuki walki TAI-CHI, pod kierunkiem Pana Bogdana Barabasza.

Dla uczestników Igrzysk zorganizowano następujące konkurencje sportowe: lekka atletyka, gimnastyczny tor przeszkód, tenis stołowy, mecz piłki nożnej oraz rzuty do kosza. Nad częścią sportową czuwali wykładowcy i studenci z Instytutu Kultury Fi-

zycznej, którzy od lat z poczuciem humoru tworzą atmosferę zdrowej, zdystansowanej rywalizacji. Czas radosnego spotkania na płycie stadionu urozmaicono dzieciom i młodzieży wieloma atrakcjami. Ogromnym zainteresowaniem cieszyły się warsztaty artystyczne bazujące na zdobieniu przygotowanych przez studentki I roku edukacji elementarnej fantazyjnych rękodzieł z masy solnej. Uczestnicy Igrzysk mogli również wziąć udział w grach i zabawach organizowanych przez studentki III roku edukacji elementarnej we współpracy z wolontariuszami Fundacji „Dr Clown”. Były to m.in.: przestrzenne gry planszowe, kręgle, rzuty do celu, bańki mydlane, kolorowe balony, zabawy z chustą Klanza oraz nauka chodzenia na szrudach. Dodatkową atrakcją były zabawy sportowe animowane przez wolontariuszy z ZSO w Bieńkowicach. Turniej przeciągania liny oraz rzuty do celu z wykorzystaniem kolorowej planszy zabawnego klauna cieszyły się dużym zainteresowaniem. Tegoroczną nowością dla uczestników imprezy był punkt zaplatań kolorowych warkoczyków afrykańskich, nad którym czuwali studenci I roku logopedii. Całość atrakcji uzupełniło stoisko malowania twarzy prowadzone przez wolontariuszki z Liceum Plastycznego w Raciborzu, które dodatkowo rozpromieniały buzie uczestników spotkania.

W rolę konferansjera wcielił się niezastąpiony, chętnie współpracujący z PWSZ – **mgr Marcin Jędorowicz** – nauczyciel oraz opiekun wolontariuszy z ZSO w Bieńkowicach. Tryskając humorem, zaskakiwał wszystkich pytaniami o samopoczucie, zakres obowiązków, czy aktualne wyniki zawodów. Pilnie informował o bieżących aktywnościach, atrakcjach i pokazach, by nic zawodnikom nie umknęło. Wszystkich uczestników tego radosnego spotkania poczęstowano słodkościami oraz przepyszny piernikiem z gruszką upieczonym charytatywnie przez Piekarnię **Franciszka Hosnowskiego**, napojami zakupionymi przez Starostwo Powiatowe Racibórz oraz kiełbaskami z grilla przygotowanymi przez firmę **Michała Lincnera**. Swoją nieocenioną pomocą służyli studenci I, II i III roku pedagogiki resocjalizacyjnej, którzy dbali, aby uczestnicy zawodów czuli się w tym dniu wyjątkowo. W tym miejscu nie można pominąć dużego wsparcia ze strony wolontariuszy z Zakładu Karnego, Zakładu Poprawczego i Schroniska dla Nieletnich, wolontariuszy Szkolnego Klubu Wolon-

tariusza „Z sercem na dłoni” z Bieńkowic, licealistów oraz gimnazjalistów.

Nad bezpieczeństwem uczestników zawodów czuwał zespół Ratowników Medycznych Studenckiego Koła Naukowego Medycyny Ratunkowej PWSZ w Nysie, których przygotował **dr Ireneusz Bardziej**. Ratownicy zaprezentowali również pokaz podstawowych czynności z zakresu udzielania pierwszej pomocy.

Uroczystego zamknięcia Igrzysk dokonała Dyrektor ISEIS **dr Beata Fedyn**, która wręczyła przedstawicielom poszczególnych placówek nagrody, natomiast każdy uczestnik zawodów otrzymał dyplom oraz medal, wykonany specjalnie na tę okazję przez pracowników Warsztatów Terapii Zajęciowej przy ul. Rzeźniczej w Raciborzu.

Słowa podziękowania należy skierować również do sponsorów i partnerów tegorocznych Igrzysk, bez pomocy których organizacja tak dużej imprezy nie byłaby możliwa. Należą do nich: Starostwo Powiatu Raciborskiego, Urząd Miasta Racibórz, Raciborska Izba Gospodarcza, Fundacja PWSZ w Raciborzu, PTP oddział Racibórz, Urząd Gminy Pietrowice Wielkie, Ośrodek Sportu i Rekreacji w Raciborzu, firma „Dart-Tur” Dariusza Klimka, firma „KAMPKA” Sp.j. oraz Wydawnictwo Wag-Tech, Ryszard Hahn z Raciborza.

„Sport ku Radości” to doskonała okazja do integracji osób z niepełnosprawnością ze społecznością studencką oraz mieszkańcami Raciborza i okolic. Wiele nieocenionego dobra ma szansę zaistnieć podczas Igrzysk i rozwijać się po ich zakończeniu. Tak wyjątkowy w swym charakterze kontakt z osobami niepełnosprawnymi niewątpliwie uwarściwia, a niejednokrotnie przyczynia się do zmiany naszej hierarchii wartości we współczesnym świecie. Obserwując studentów, będących tego dnia w innej roli niż na zajęciach, można z całą stanowczością stwierdzić, że mają oni ogromny potencjał życzliwości, spontaniczności oraz empatii. Natomiast radość i uśmiech na twarzach uczestników spotkania dają wiele satysfakcji i motywują do podejmowania nowych wyzwań.

mgr Zofia Jędorowicz,
mgr Magdalena Liszka,
dr Monika Urbanek

Studiuj bezpłatnie w PWSZ!

foto: Fabryka Informacji

Zbliżająca się do jubileuszu piętnastolecia funkcjonowania Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu jest nie tylko kontynuacją wspaniałych tradycji Studium Nauczycielskiego, Kolegium Nauczycielskiego i innych form kształcenia pedagogicznego, ale przede wszystkim nowoczesna uczelnia oferująca nowe kierunki studiów. Bliskość miejsca zamieszkania, dogodny dojazd i bogata paleta kierunków kształcenia, to największe atuty raciborskiej szkoły wyższej.

Zapraszamy nie tylko tegorocznych maturzystów. Oferujemy bezpłatne studia dzienne, studia niestacjonarne oraz możliwość łączenia pracy zawodowej i studiów. To atrakcyjna oferta dla wszystkich, którzy chcą poszerzyć swoje kompetencje lub zmienić wykonywany zawód, gdyż, jak wiadomo, na naukę nigdy nie jest za późno. Absolwenci otrzymają dyplom licencjata lub inżyniera, co daje wykształcenie wyższe pierwszego stopnia. Kandydaci mają możliwość wyboru wśród dziewięciu kierunków studiów.

Od dzieciństwa chciałeś budować domy, a może fascynują Cię roboty? Kształcimy przyszłych inżynierów na kierunku architektura oraz automatyka i robotyka.

Nasi studenci mają możliwość nauki trzech języków obcych: angielskiego, niemieckiego i czeskiego.

Jesteś nauczycielem z powołaniem? Kontynuujemy tradycję kilkudziesięciu lat kształcenia nauczycieli edukacji elementarnej.

Jeśli pragniesz pomagać innym, zachęcamy do studiowania takich specjalności, jak resocjalizacja, logopedia i pedagogika opiekuńczo-wychowawcza.

Wszyscy zainteresowani uprawianiem sportu mogą wybierać wśród wielu praktycznych specjalności i wybrać zawód tre-

nera lub instruktora sportu czy odnowy biologicznej.

A może warto rozwijać swoje talenty artystyczne? Nasi studenci kierunku edukacja artystyczna mają możliwość zgłębiania technik grafiki, fotografii, witrażu, aranżacji wnętrz i arteterapii.

Wciąż poszerzamy swoją ofertę o nowe kierunki studiów, takie jak: administracja, bezpieczeństwo państwa oraz turystyka i rekreacja. Podjęliśmy również starania o otwarcie nowego kierunku – pielęgniarstwo.

Programy studiów są modyfikowane pod kątem potrzeb rynku pracy. Przewidują zajęcia laboratoryjne, warsztatowe, które wiedzę teoretyczną wzbogacają o umiejętności i doświadczenia praktyczne. To właśnie praktyczne umiejętności są dziś szczególnie poszukiwane na rynku pracy. Studenci mają możliwość odbywania praktyk zawodowych w zakładach i instytucjach w całym regionie.

PWSZ w Raciborzu uczestniczy również w unijnym programie Erasmus+, który nie tylko ułatwia wyjazdy na studia i praktyki za granicę, ale je również finansuje. W ramach programu studenci mogą studiować w Czechach, Turcji, na Łotwie i Słowacji oraz w Bośni i Hercegowinie.

Raciborska Uczelnia jest przyjazna dla

osób niepełnosprawnych, dba o techniczne udogodnienia, ale stosuje także technologie ułatwiające dotarcie do wszelkiej informacji. Natomiast Pełnomocnik do Spraw Osób Niepełnosprawnych i jego asystenci zabiegają o pomoc w codziennym życiu studenckim.

Kampus uczelni składa się z kompleksu budynków dydaktycznych, w których znajdują się dobrze wyposażone sale, pracownie komputerowe i techniczne. Ponadto studenci korzystają z basenu, sal gimnastycznych i stadionu.

Dział też oczywiście biblioteka naukowa - wyposażona w bogaty księgozbiór, czytelnie, Ośrodek Informacji Naukowej i nowoczesne bazy danych. Każdy może z niej korzystać.

Dla studiujących daleko od miejsca zamieszkania do dyspozycji jest Dom Studenta, z komfortowo urządzonymi pokojami jedno-, dwu- i trzyosobowymi.

Ukończenie dobrej uczelni to inwestycja na całe życie, bo wybór odpowiedniej ścieżki kariery zawodowej daje możliwość ciekawego i pasjonującego życia. Zapraszamy serdecznie do odwiedzenia nas. Porozmawiajcie ze studentami i zamieńcie krótką wizytę w kilkuletnią przygodę z Państwową Wyższą Szkołą Zawodową w Raciborzu.

REKLAMA W „EUNOMII”

Zapraszamy do reklamowania się
na łamach dwumiesięcznika
Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej
w Raciborzu „Eunomia”.

Czasopismo to wydawane jest od dziesięciu lat i bogato informuje o życiu akademickim oraz wydarzeniach w mieście. Dodatkowo magazyn publikuje teksty dotyczące historii, edukacji, psychologii, kulturalne, wywiady z interesującymi osobistościami, wiadomości sportowe. Od poprzedniego numeru „Eunomia” wydawana jest w odświeżonej, nowoczesnej szacie graficznej. Wysoki poziom merytoryczny periodyku zapewnia kadra PWSZ w Raciborzu.

Proponujemy Państwu następujące formaty reklam:

PEŁEN MODUŁ A4	4 str. okładki, kolor	800 zł brutto
PEŁEN MODUŁ A4	2,3 str. okładki, kolor	500 zł brutto
PEŁEN MODUŁ A4	wkładka, kolor	350 zł brutto
PÓŁ MODUŁU A4	kolor	200 zł brutto
1/4 MODUŁU A4	kolor	150 zł brutto
PEŁEN MODUŁ A4	czarno-biały	100 zł brutto
PÓŁ MODUŁU A4	czarno-biały	50 zł brutto
1/4 MODUŁU A4	czarno-biały	30 zł brutto

Teksty sponsorowane (idealne w przypadku rekomendacji
np. miejsc wypoczynkowych, ośrodków turystycznych, prezentacji produktów):

CAŁA STRONA A4	czarno-biała	200 zł brutto
PÓŁ STRONY A4	czarno-biała	100 zł brutto

Szczegółowych informacji udziela Biuro Prasowe PWSZ
w Raciborzu:

tel. 32 415 50 20 wew. 130
promocja@pwszrac.pl

Filologia czeska świętowała dziesięciolecie istnienia

fot. Patrycja Piechula FOTON (2)

Organizatorzy „Dni Czeskich”

W dniach 9-10 czerwca 2016 r. w Domu Kultury „Strzecha” miały miejsce obchody Dni Czeskich. Impreza została zorganizowana przez Raciborskie Centrum Kultury oraz Instytut Neofilologii Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej z okazji 10-lecia istnienia filologii czeskiej w Raciborzu.

W pierwszym dniu pokazano film „Młode wino” w reżyserii Tomáša Bařiny. To reprezentacyjne odzwierciedlenie stylu i uroku czeskiej kinematografii. Zabawna historia sympatycznego hochsztaplera, który w nieoczekiwany sposób zostaje winiarzem. Po projekcji goście przenieśli się do Sali Kameralnej, w której zagrał opawski zespół Psychonaut, znany dobrze raciborskim fanom rocka.

10 czerwca miała miejsce druga odsłona Dni Czeskich. Były pułapki językowe w prezentacji „Czy to znaczy to, co znaczy?”, coś o studiach i sąsiadach „O Czechach w słowach trzech” i wyjaśnienie:

„Dlaczego mówimy czeski film-nikt nic nie wie”. Na zakończenie obchodów odbyła się projekcja filmu na podstawie prozy Bohumila Hrabala „Czuły barbarzyńca” w reżyserii Petra Kolihy.

W wydarzeniu wzięli udział uczniowie i nauczyciele z Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego nr 1, wykładowcy kierunku filologia czeska, studenci i absolwenci raciborskiej bohemistyki oraz miłośnicy kultury czeskiej. Akcji towarzyszyły trzy wystawy: „Pociągi pod specjalnym nadzorem” dr Karoliny Stanieczek oraz Václav Havel i Jan Hus.

Dr Justyna Pietrzykowska

Ideę obchodów jubileuszu raciborskiej bohemistyki przedstawił prof. Mieczysław Balowski.

Warsztaty edukacji międzykulturowej „Między Innymi”

fot. Michał Sobczyk FOTON

Dzisiejszy świat wypełnia różnorodność, mobilność i zmiana. Podróże, studia za granicą, kontakt z imigrantami, praca w międzynarodowych korporacjach, rosnące możliwości uczestniczenia w praktykach, stażach czy projektach międzykulturowych – wszystko to sprawia, że kompetencje międzykulturowe, rozumiane jako połączenie wiedzy na temat różnic kulturowych i ich wpływu na zachowanie, umiejętności nawiązywania i budowania pozytywnych relacji międzykulturowych, jak również postawa tolerancji dla niejednoznaczności i ciekawość poznawcza stają się coraz bardziej pożądane.

Jednocześnie wizja Europy i Europejczyka przyszłości nakreślona w dokumencie „**EUROPA 2020 Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu**” pokazuje, że aby sprostać wymogom szybko zmieniającego się świata, od młodych ludzi wymagane będą elastyczność, mobilność, ciągłe podnoszenie własnych kwalifikacji i rozwój kompetencji. Aby to osiągnąć, **Narodowa Agencja Programu Erasmus+ Młodzież, Polsko-Niemiecka Współpraca Młodzieży** oraz **Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji** opracowały dla studentów pedagogiki cykl warsztatów edukacji międzykulturowej „Między Innymi”. Wpisują się one zarówno w założenia strategii „Europa 2020”, jak i projektu przewodniego „Mobilna młodzież”, pozwalając młodym ludziom na zdobycie i rozwijanie tych kompetencji, które w przyszłości będą kluczowe dla odniesienia sukcesu

na rynku pracy. Jednocześnie łączą one w sobie elementy merytoryczne (dostarczanie określonej wiedzy potrzebnej do życia/pracy w środowisku międzykulturowym) z elementami rozwijania umiejętności i pracy na postawach.

Studenci II roku kierunku pedagogika (specjalność edukacja elementarna ze specjalnością dodatkową j. angielski/terapia pedagogiczna) mieli okazję wziąć udział w zaprezentowanych warsztatach w dniach 6–7 czerwca 2016 r.

Dwudniowe spotkanie z trenerami projektu „Między Innymi” pozwoliło na zrealizowanie dwóch modułów warsztatowych:

1. *Wstęp do edukacji międzykulturowej.*
2. *Międzykulturowość od przedszkola – jak wspierać rozwój kompetencji międzykulturowych u dzieci i młodzieży?*

Zajęcia poprowadziły doświadczone trenerki:

Elżbieta Kielak - psycholog międzykulturowy, trenerka kompetencji kulturowych, autorka programu i prowadząca warsztaty przygotowujące do pracy mentorów studentów międzynarodowych, współautorka podręcznika „Doradztwo zawodowe a wyzwania międzykulturowe”.

Anna Szlęk - psycholog międzykulturowy, prowadząca szkolenia krajowe i międzynarodowe z zakresu zarządzania projektem, pracy w grupie i budowania zespołu, aktywizacji społeczności lokalnych, edukacji międzykulturowej, włączania osób z mniejszymi szansami, coachingu jako metody wspierania młodzieży oraz szkolenia dla nauczycieli realizujących edukacyjne programy wymiany polsko-niemieckiej, konsultantka programu „Młodzież w Działaniu”.

Opr. dr Beata Fedyn

Studenckie Koło Naukowe Pedagogów wobec współczesnych wyzwań

fot. archiwum PWSZ w Raciborzu

Uczestnicy konferencji naukowej

Czy kiedykolwiek zastanawiałeś się nad tym, czym zajmują się koła naukowe na naszej uczelni? Czy bycie jego członkiem kojarzy Ci się tylko i wyłącznie ze studiowaniem tomów fachowej literatury i pisanem skomplikowanych prac badawczych? Jeżeli na drugie pytanie odpowiedziałeś twierdząco, to okazuje się, że jesteś w błędzie, podobnym w jakim tkwiłiśmy sami, dopóki nie podjęliśmy pracy w Studenckim Kole Naukowym Pedagogów.

Obecnie Koło to jest grupą pasjonatów pedagogiki i pracy z drugim człowiekiem, a także dla drugiego człowieka. Tutaj każdy poprzez swoją indywidualność wnosi niepowtarzalny udział w całość grupy. W kończącym się roku akademickim udało nam się włączyć w wiele interesujących akcji, a członkowie koła zaangażowali się w prace naukowe o zasięgu ogólnopolskim oraz międzynarodowym.

Rok akademicki 2015/2016 rozpoczęliśmy od uczestnictwa w Pikniku Studenckim, na którym żacy pierwszego roku m.in. mieli okazję zapoznać się z działalnością Stu-

denckiego Koła Naukowego Pedagogów. Przyjazna atmosfera, a także spora dawka śmiechu, sprzyjały zawieraniu nowych znajomości. Wiele osób chętnie dołączyło do gier, za co dziękujemy, zapraszając Was do naszej „małej uczelnianej społeczności”. Od paru lat jesteśmy inicjatorami Mikołajek dla dzieci pracowników naszej uczelni. Nie mogło również zabraknąć koła na corocznym Kolędowaniu w Domu Złotej Jesieni w Raciborzu, gdzie wspólnie z pensjonariuszami ośrodka uczestniczymy w świątecznym projekcie „Dar serca”, którego pomysłodawcą i organizatorem jest **dr Gabriela Kryk**.

W dniach 17-19 lutego bieżącego roku uczestniczyliśmy w Międzynarodowej Konferencji Studenckich Kół Naukowych: „**Poznávame svet všetkými zmyslami**”, zorganizowanej na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu Preszowskiego w Preszowie.

Studenckie Koło Naukowe Pedagogów działające w raciborskiej uczelni, dzielnie reprezentowały na Konferencji studentki Instytutu Studiów Edukacyjnych i Sztuki: **Alicja Luks** (przewodnicząca), **Agnieszka Urbisz** (zastępca), **Monika Tokarska** i **Mo-**

fot. archiwum PWSZ w Raciborzu (3)

W trakcie obrad

nika Lubarczyk (członkinie koła) oraz opiekun naukowy **dr Gabriela Kryk**.

W konferencji uczestniczyli również studenci z Uniwersytetu w Preszowie, Uniwersytetu Opolskiego w Opolu oraz Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nowym Sączu.

Tematem, a zarazem głównym celem naszego wystąpienia, było ukazanie znaczenia zmysłu słuchu i dotyku w edukacji wczesnoszkolnej nie tylko w teorii, lecz także w praktyce.

W ramach konferencji odbyły się również warsztaty prowadzone przez studentów Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Preszowskiego, podczas których poznaliśmy metody ćwiczeń w wykonaniu kołażanek i kolegów ze Słowacji i zainspiro-

wałyśmy się tymi wspaniałymi pomysłami. Ponadto, w trakcie wycieczek zorganizowanych przez organizatorów konferencji, miałyśmy również okazję do poznania uroczego Preszowa wszystkimi zmysłami.

Udział w tej międzynarodowej a przy tym wielokulturowej konferencji był dla nas – raciborskich studentów, kandydatów do pracy pedagogicznej – bardzo cenny. Stanowił doskonałą okazję do popularyzowania wiedzy z zakresu posiadanego przez człowieka dominującego kanału komunikacyjnego, systemu reprezentacyjnego oraz teorii integracji sensorycznej. Pozwolił nam również na poszerzenie posiadanych informacji w omawianym zakresie, a także ukazał możliwość ich praktycznego wykorzystania w rzeczywistości edukacyjnej. Niezmiernie cieszymy się także z zawarcia międzynarodowych kontaktów,

z powstałych między nami mocnych i serdecznych więzi.

Praca Koła Naukowego Pedagogów to nie tylko żmudne pisanie referatów, to przede wszystkim działanie, bezcenna nauka współpracy i współdziałania. Wspólnie z dr Gabrielą Kryk tworzymy nie tylko „Koło”, ale nade wszystko grupę przyjaciół. Działając wspólnie, uczymy się od siebie nawzajem, motywujemy się i inspirujemy. Jako studenci – cieszymy się, że możemy stale poszerzać własną aktywność naukową, doskonalić swoją osobowość i stawać się coraz lepszymi ludźmi, a w przyszłości – mamy nadzieję – dobrymi, cenionymi nauczycielami.

Alicja Luks (przewodnicząca SKNP)
Agneszka Urbisz (zastępca przew. SKNP)

Podczas pokazu dotyczącego zmysłu dotyku

Podczas warsztatów od lewej: Martyna Tokarska i Agnieszka Urbisz

Tydzień inspiracji w

fot. archiwum PWSZ

Uczestnicy spotkania w Bibliotece PWSZ

Biblioteka Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu zakończyła obchody Tygodnia Bibliotek. Hasło tegorocznego święta - „Biblioteka inspiruje” - z pewnością zobowiązuje do ukazania nowej roli bibliotek. Na naszych oczach biblioteki zmieniają swoje oblicze, a same biblioteki naukowe przekształcają się w wielofunkcyjne centra informacji. Dlatego w bibliotece tworzy się, ciekawie spędza czas i poszerza horyzonty. Jednym słowem – biblioteka inspiruje. W tym roku zainspirowała także Biblioteka PWSZ, gdyż wydarzeń - szczególnie artystycznych - nie zabrakło.

Obchody rozpoczęło spotkanie z dr Joanną Apanowicz, wykładowcą na Wydziale Wzornictwa Wyższej Szkoły Sztuk i Projektowania w Łodzi. Gościa Biblioteki oraz zgromadzonych w Bibliotece studentów przywitała Dyrektor - Zenona Mrozek. Nie jest to pierwsze spotkanie artystki z naszym miastem i raciborską uczelnią. Wystawę dr Apanowicz

pt. „Palimpsesty” można było oglądać na Zamku Piastowskim w Raciborzu niemal przez cały kwiecień. Tym razem podziwialiśmy część jej twórczości. Ekspozycja pt. „Książka artysty jako naturalne pole wypowiedzi interdyscyplinarnej,” którą zaprezentowała w Bibliotece, to według słów artystki - poszukiwanie sposobu, pewna unifikacja dla jej późniejszych prac.

Towarzysząca prezentacji bogata kolekcja z cyklu „Książki nienapisanej”, to jej prywatna wizja książki artysty. Jak podkreśla artystka, niezbędne jest rozróżnienie pojęć - „książka artystyczna” i „książka artysty”. Książka artysty jest intermedialna, jest polem eksperymentów twórczych, wypowiedzią osobistą i wcieleniem w życie artystycznej syntezy sztuk, a nie tak jak książka

Bibliotece PWSZ

fot. archiwum PWSZ

Agnieszka Gogolewska podczas preselekcji w Bibliotece

artystyczna - produktem „bibliofilskim.” Ukazując różnice oraz drogę artysty do stworzenia własnej koncepcji książki, często niemającej wiele wspólnego z formą tradycyjną do jakiej przywykliśmy, wskazuje drogę nowych poszukiwań.

Dla studentów była to z pewnością ciekawa lekcja poszukiwań nowej drogi ekspresji, ale i rzadka okazja do dotknięcia niezwykle delikatnych eksponatów „stworzonych” z bibuły japońskiej i porcelany. Tym razem nic nie odgradzało publiczności od dzieła sztuki, jak to zwykle bywa w gablotach oficjalnych wystaw.

Tydzień Bibliotek to również znakomita okazja do zainicjowania nowego cyklu spotkań z absolwentami raciborskiej uczelni pod hasłem „Znani, a nieznan”. Jak potoczyły się ich losy? Jak sobie radzą na rynku pracy? O tym wszystkim opowiedziała Agnieszka Gogolewska, absolwentka kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych. Agnieszka, witając się z pracownikami, studentami oraz swoją wykładowczynią dr Gabriellą Habrom-Rokosz, podkreśliła, że przyjmując zaproszenie, czuje się szczególnie wyróżniona. Jak sama twierdzi, swój dorobek uważa za raczej skromny, jednak z radością spotyka się ze swoją dawną Szkołą. Podczas spotkania nie zabrakło okazji do wzruszeń i wspom-

nienia zabawnych zdarzeń.

Absolwentka, kierując swoje słowa do studentów, dała im bezcenną radę – „korzystajcie z wiedzy starszych, weźcie sobie do serca, z kim przebywacie, otaczajcie się ludźmi kreatywnymi i wykorzystajcie najlepiej jak potraficie trzy lata studiów”.

Nie zabrakło tematu wielokulturowości i różnic kulturowych związanych z emigracją, „odmiennością”. Temat ten jest dziś na świecie, w Polsce i w prywatnych rozmowach, odmieniany przez wszystkie przypadki i gorąco komentowany. Na zakończenie obchodów wykład wygłosiła dr Joanna Kapica-Curzytek, która już po raz drugi była gościem specjalnym Biblioteki. I tym razem dr Kapica-Curzytek, wykładowca w Instytucie Neofilologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, podzieliła się ze słuchaczami swą wiedzą literacką z tematu, który, jak sama przyznaje, jest jej szczególnie bliski. Jak zaznaczyła na wstępie, wpływ czytanych lektur pozwala na spotkanie z inną kulturą, budzącą często skrajne emocje – od nieufności po zaciekawienie. Jednocześnie zadaje pytania - czy literatura pozwoli nam na zrozumienie „innego”? Czy jesteśmy gotowi na wspólną kooperację a nie wrogość? Czy wybierzemy raczej tzw. „pozytywny antagonizm”? Interkulturo-

wość, wielokulturowość, uprzedzenia, emigracja i rasizm to temat wielu książek, wspomnień i powieści. Dr Kapica-Curzytek pokusiła się o zebranie najważniejszych publikacji i obszernie omówienie krytyczne. W analizowanej literaturze ukazała niemal całe spektrum zagadnienia, poczynając od pamiętników emigrantów, zetknięć różnych kultur, po problemy społeczne, kulturowe, obyczajowe, a nawet i ... kulinarne. I w naszym regionie nie brakuje licznych przykładów - Joy Adamson, urodzona w Opawie, wyemigrowała do Afryki i jest autorką powieści „Lwica Elza.” Z kolei Stefanie Zweig z Głubczyc napisała powieść opartą na własnych doświadczeniach emigracji do Kenii - „Nigdzie w Afryce”. Obszerna literatura dowodzi, jak złożone są to problemy a przenikanie kultur staje się niezaprzeczalnym faktem, który, jak podsumowała sama prelegentka – „nie wiadomo w jakim podąży kierunku”. Na zakończenie zacytowała fragment eseju Ryszarda Kapuścińskiego „Ten Inny”: „Kim będzie ten nowy inny? Jak będzie wyglądać nasze spotkanie? Co sobie powiemy? I w jakim języku? Czy potrafimy wysłuchać się nawzajem?” Te pytania niewątpliwie zainspirują nie tylko studentów PWSZ, ale i wszystkich czytelników.

mgr Dorota Mucha

W poszukiwaniu odpowiedzi - panel dyskusyjny filologów

Studenckie Koło Naukowe Instytutu Neofilologii „Eminus” nie ustaje w poszukiwaniach odpowiedzi na nurtujące nas pytanie – czym jest nasze ciało? Czy zaledwie powłoką cielesną spełniającą funkcje biologiczne czy też czymś o wiele istotniejszym? Studenci filologii angielskiej postanowili spojrzeć na to z obu perspektyw.

fot. Patrycja Nosiadek

Prelegenci i zaproszeni goście

Okazją do przypatrzenia się ludzkiemu ciału, będącego biologicznym fenomenem, była wystawa Human Body Exhibition, która miała miejsce we Wrocławiu, a na którą studenci III roku wraz z dr Katarzyną Rybińską i dr Patrycją Nosiadek wybrali się 18 grudnia 2015 roku. Wystawa ta budzi ogromne emocje już od ponad 20 lat. Niemiecki doktor Gunther von Hagens, który opatentował proces tzw. plastynacji ludzkiego ciała, wzbudza kontrowersje swoimi dokonania-
mi już od siedemdziesiątych lat ubiegłego wieku. Studenci III roku filologii angielskiej, Magdalena Borys i Grzegorz Bartos, byli najbardziej zainteresowani zgubnymi efektami niezdrowego trybu życia i tego, jak wielki wpływ na człowieka ma ludzkie ciało.

Chęć zgłębienia tego tematu zachęciła studentów filologii do zorganizowania panelu dyskusyjnego, który odbył się 25

kwietnia 2016 na naszej uczelni. Wśród zgromadzonych nie zabrakło studentów i gości, m. in. wykładowców PWSZ – dr Patrycji Nosiadek, dr Moniki Porwoł oraz dr Justyny Pietrzykowskiej. Swoją obecnością zaszczycił nas również Protektor do spraw dydaktyki i studentów dr Paweł Strózik, który zabrał głos po wygłoszonych prezentacjach. Gratulując inicjatywy studentom filologii angielskiej, wyraził nadzieję na większą aktywność i współpracę z innymi kołami naukowymi naszej uczelni. Gościem specjalnym był dr hab. Paweł Marcinkiewicz, poeta, autor ośmiu zbiorów wierszy, laureat nagród Fundacji Kultury oraz Czesława Miłosza, wykładowca Uniwersytetu Opolskiego oraz raciborskiej PWSZ, w którym prowadzi zajęcia z historii literatury amerykańskiej i translatoryki tekstu artystycznego.

Jako pierwsza głos zabrała opiekun koła naukowego dr Katarzyna Rybińska. W

krótkim wprowadzeniu, cytując Senekę i Rolanda Barthesa, dr Rybińska zadała bardzo ważne pytanie: „czy ludzkie ciało nabiera znaczenia tylko w kostiumie sztuki?”. Pierwszą z osób, które próbowały na nie odpowiedzieć, była Aleksandra Leśniak, studentka II roku filologii angielskiej. Tematem jej prezentacji była Halina Poświatowska i jej wizja ludzkiego ciała przedstawiona nie tylko w twórczości poetyckiej, ale również w prywatnej korespondencji. Aleksandra zaczęła swoją prezentację od ogólnej charakterystyki twórczości Poświatowskiej, która przeżywa obecnie swoisty renesans. W przeciągu kilku lat opublikowano kilka biografii (m. in. Małgorzaty Szulczyńskiej, czy też Kaliny Błazejowskiej), zbiór wspomnień, zebrane dzieła i listy. Poświatowska od lat jest bowiem jedną z najbardziej poczytnych polskich autorek. Poetka od wczesnych lat dziecięcych żyła z ogromną świadomości-

ciężkość swego własnego ciała. W wieku dziecięcym zdiagnozowano u niej wadę serca, która skutecznie utrudniała jej codzienne życie. Dlatego między innymi właśnie w listach dała poetka upust swojej frustracji tym stanem rzeczy. W liście do Jana Niwińskiego pisała na przykład o tym, że czuje ciężar własnego ciała, które i na jawie i w śnie nie jest zdrowe i nie pozwala się zmęczyć. W podobnym tonie pisała w liście do Ireneusza Morawskiego, który był jej bliskim przyjacielem. Mając zaledwie 27 lat i wiedząc, że zostało jej niewiele czasu, nie chciała się poddawać i czekać biernie na kolejne dni, które tak naprawdę przybliżały tylko jej przedwczesną śmierć. Zrezygnowana, a jednak pełna buntu, napisała do Jana Adamskiego - aktora i partnera - w 1967 roku: „Znowu powiesz: nie za wszelką cenę. A właśnie za wszelką cenę! Tylko nie każ mi myśleć rozsądnie, bo wcale nie chcę (...)”. U Poświatowskiej zauważamy dwoistość istoty ludzkiej – fizycznej, która jest słaba i ułomna oraz duchowej, która za wszelką cenę walczy wbrew rozsądkowi. Aleksandra Leśniak w swojej prezentacji przybliżyła również kilka wierszy Haliny Poświatowskiej, między innymi pochodzący z tomu *Hymn bałwochwalczy* wiersz *Manekiny*, w którym osoba mówiąca przedstawia siebie jako wspaniałego elastycznego manekina, marionetkę w przebraniu ciała, jako idealną, ale niebędącą w stanie odczuć drżenia otaczającego go życia. Prezentacja została zakończona wierszem *Inwokacja*, w którym mówiąca kobieta, przyzywając swojego kochanka, aby ofiarować mu swe ciało, mówi o nim, że jest jakoby o konstrukcji ptasich piór, nawiązując jednocześnie do motywu natury, biologii nierozzerwalnie łączącej się z cielesnością.

W kolejnej prezentacji, zatytułowanej „Erotyczne doświadczenie ciała w literaturze polskiego dwudziestolecia międzywojennego”, student I roku, Maciej Orjan, również nawiązał do dwoistości ludzkiej istoty, już na samym początku podkreślając, że według filozofii idealistycznej ciało jest jednym z dwóch elementów, obok duszy, tworzących człowieka. Maciej zwrócił się również w stronę rodzimej literatury okresu przełomu XIX i XX wieku. Na potrzeby swojej prezentacji dokonał typologii częściowo systematyzującej temat erotycznego doświadczenia ciała w literaturze dwudziestolecia międzywojennego. Wyróżnił erotyzm drastyczny, obsesyjny,

lirycznie zawoalowany i erotyzm służący uzyskaniu efektu groteski. Pierwszy przedstawiony fragment pochodził z powieści Emila Zegadłowicza *Zmory*. Utwór, swego czasu oceniany z powodu naturalistycznych opisów pierwszych stunków młodego bohatera, wciąż może gorszyć dzisiejszych czytelników. Skandal wywołany przez Zegadłowicza sprawił, że pisarz został pozbawiony honorowego obywatelstwa Wadowic, czyli książkowych Wołkowic. Erotyzm obsesyjny został przybliżony na przykładzie powieści Michała Choromańskiego *Zazdrość* i medycyna, w której poczucie zdrady doprowadza bohatera do obsesji. Już sama konstrukcja powieści jest nietypowa – zakończenie jest podane już na samym początku. Narracja jest rwana, chaotyczna, co odzwierciedla wewnętrzne niepokoje targające bohatera. Jego zazdrość wpływa na sposób postrzegania swojej żony – raz jej fizyczność jest obiektem pożądania, zaraz potem pojawia się odraza. Ciało Rebeki (żony głównego bohatera) staje się swoistym rezonatorem emocji Widmara. Kolejnym przystankiem w tej podróży po literaturze międzywojennej była poezja Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej oraz Ferdynarda Witolda Gombrowicza. Erotyzm przedstawiony tutaj w formie groteski, uwypukla tylko absurdalny klimat i wydźwięk powieści. Należy podkreślić przede wszystkim kreację pensjonarki Zuty i państwa Młodziaków, odrzucających wszelkie normy, co w rzeczywistości okazuje się być pozą, założoną na potrzeby otoczenia maską. Zarówno na początku, jak i w zakończeniu, Maciej Orjan wspominał o czterech różnych sposobach przedstawienia erotyzmu w polskiej literaturze międzywojennej. Ta złożona kwestia w niezwykle ciekawy sposób pozwoiliła autorowi prezentacji pokazać odmienność każdego z autorów, zachęcając tym samym do dalszych eksploracji w tymże kręgu tematycznym.

Ostatni referat, „Ciało w modzie na przełomie XIX-go i XX-go wieku”, wygłosiła Magdalena Juraszczyk, studentka II roku filologii angielskiej. Referentka zdecydowała się przedstawić ciało ludzkie w całkowicie innej odsłonie – jako model, który służył modzie od niepamiętnych wręcz czasów. Z tego punktu widzenia ciało jest zaledwie manekinem służącym do zaprezentowania różnorodnych trendów. Za punkt wyjścia została obrana rewolucja francuska, która nie tylko zmieniła bieg hi-

storii, ale również ubiory. Zniknęły gorsety i pudrowe peruki, a fascynacja antykiem sprawiła, że wprowadzono luźne, powiewne suknie, wzorowane na greckich chitonach. Należy tutaj nadmienić, że w swojej prezentacji Magdalena wykorzystała piękne ryciny z *żurnala* modowego *Motyl*, które uatrakcyjniły prezentację. Przedstawiono różne oblicza mody, która przez stulecia, dzięki zmieniającym się trendom i nowatorskim technikom, „ubierała” ludzkie ciało, eksponując jego zalety, a ukrywając niedoskonałości. Magdalena Juraszczyk omówiła przy tej okazji innowacyjne w poprzednim stuleciu krynoliny, tiurniury oraz inne ozdoby, będące częścią garderoby, a więc ludzkiego ciała. Autorka, analizując kolejne dziesięciolecia rewolucji, nie pominęła wpływu *art nouveau* na panującą wówczas modę, czy też atmosfery *fin de siècle*, pełnej delikatnego wdzięku. W prezentacji zostały wspomniane lata powojenne (w których moda pomagała odnaleźć własną tożsamość), quasi-militarne stroje pochodzące z czasów II wojny światowej, czy też dwudziestowieczne ikony mody, takie jak Jacqueline Kennedy, Elvis Presley, James Dean, które „modelowały” nie tylko ciało, lecz także dusze kolejnych pokoleń. Moda współczesnego człowieka bowiem to indywidualność oraz widowisko, jak zostało podkreślone przez autorkę, a wygląd ciała zależy jedynie od jednostki. Magdalena Juraszczyk podsumowała prezentację pokazem dwóch kilkunastominutowych filmów, które wnikliwie i ciekawie zobrazowały najistotniejsze przemiany w modzie damskiej i męskiej ostatnich 100 lat.

Te różnorodne podejścia do przewodniego tematu panelu dyskusyjnego zostały na sam koniec podsumowane przez gościa specjalnego. Prof. Paweł Marcinkiewicz słusznie zauważył, że we współczesnym świecie nie ma już granicy między ciałem młodym a starym. Owa granica coraz bardziej się zaciera a wszelkie bariery zanikają. Jedynym ograniczeniem tak naprawdę pozostaje nasz umysł.

Studenckie Koło Naukowe „Eminus” nie powiedziało jeszcze ostatniego słowa w tej dyskusji i zaprasza już wkrótce na kolejny panel poświęcony tematyce „Ciało w kostiumie sztuki”. Potrzeba poszukiwań odpowiedzi na ważne pytania nie została zaspokojona, a chętnych do dyskusji nie brakuje.

Aleksandra Leśniak
studentka II roku filologii angielskiej

Zdrowie psychiczne w kontekście edukacyjnym - VIII Festiwal Psychologii

fot. Archiwum PWSZ w Raciborzu (1)

Jak co roku, od dziewięciu lat, Studenckie Naukowe Koło Psychologii, działające w Instytucie Studiów Edukacyjnych i Sztuki PWSZ w Raciborzu (opiekun naukowy dr Renata Stefańska-Klar), zorganizowało w dniach od 31 maja do 3 czerwca 2016 r. Festiwal Psychologii, poświęcony problematyce zdrowia psychicznego i psychologicznej jakości życia dzieci, młodzieży i dorosłych.

Tym razem temat przewodni skupiał się na szerokim kontekście edukacyjnym tego zagadnienia, co nadało mu szczególnie, interdyscyplinarny charakter. Festiwal odbył się pod honorowym patronatem: JM Rektor Prof. nadz. dr hab. inż. arch. Ewy Stachury oraz pana Łukasza Banaszaka, eksperta PFON w European Disability Forum w Brukseli, członka komisji ds. dostępu do opieki zdrowotnej i stereotypów związanych ze zdrowiem. Współtwórcami wydarzenia były: Studenckie Naukowe Koło Pedagogów w PWSZ w Raciborzu, Stowarzyszenie Puente del Arte, Szkoła Tańca La Pasion z Krakowa, Fundacja „Dr Clown” w Raciborzu i Śląski Uniwersytet Trzeciego Wieku w Raciborzu. W ramach festiwalu odbyło się wiele interesujących spotkań o charakterze naukowym, popularno-naukowym, artystycznym i ogólnorozwojowych, a także bezpłatne konsultacje psychologiczne. We wtorek 31 maja w auli PWSZ gościło pięć klas drugich ze Szkoły Podstawowej nr 15, biorąc udział w działaniach pod hasłem „Zdrowie psychiczne dziecka to śmiech, radość, aktywność”, które prowadziły członkinie Studenckiego Koła Pedagogów oraz Fundacja „Dr Clown”. Środa była „Dniem kolorowanek”, w którym zachęcano studentów i nie tylko, aby „pokolorować swój świat dla zdrowia psychicznego”, zmniejszając w ten sposób

swój poziom stresu. W tym dniu, a także w następnych, można było obejrzeć w holu PWSZ wystawę przepięknych kolorowanek wykonanych przez studentki I roku edukacji artystycznej, a także samemu zrobić miniaturę kolorowanek i umieścić ją na specjalnej tablicy. Czwartek 2 czerwca był dniem spotkania międzypokoleniowego. W auli PWSZ spotkali się uczestnicy od trzeciej klasy szkoły podstawowej, przez studentów, po osoby dorosłe w różnym wieku. Przedstawicielami późnej dorosłości byli słuchacze Śląskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku z Raciborza. Wszyscy wzięli udział w programie, który obejmował część popularno-naukową, warsztatową (nauka wyplatania z wikliny, tworzenie kwiatów z krepiny, taniec i zabawy rozwijające emocjonalnie) oraz artystyczną. W tej ostatniej mogliśmy podziwiać występ tancerek ze Szkoły Tańca La Pasion z Krakowa pod kierunkiem Kai Będkowskiej-Klar. W piątek 3 czerwca na terenie PWSZ w Raciborzu odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa z udziałem gości zagranicznych, pt. „Wielowymiarowość i interdyscyplinarność problemów zdrowia psychicznego w szerokim kontekście edukacyjnym”. Wzięli w niej udział, jako członkowie komitetu naukowego lub/i jako prelegenci, poza osobami reprezentującymi PWSZ w Raciborzu, również przed-

stawiciele takich polskich i zagranicznych ośrodków naukowych oraz stowarzyszeń, jak Uniwersytet Jagielloński w Krakowie - Instytut Psychologii oraz Instytut Socjologii, Uniwersytet Śląski - Instytut Pedagogiki w Katowicach i Instytut Nauk o Edukacji w Cieszynie, Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej, Dolnośląska Wyższa Szkoła we Wrocławiu, Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, Wyższa Szkoła Pedagogiczna im. J. Korczaka w Warszawie, Cieszyńskie Stowarzyszenie na rzecz Ochrony Zdrowia Psychicznego „Więź”, Śląski Uniwersytet Trzeciego Wieku w Raciborzu, University of Arizona, USA, Alvernia University, USA, American Psychological Association, Global Institute of Sustainability, USA, National Task Group on Intellectual Disabilities and Dementia Practices, USA, The Society for the Teaching of Psychology, Association for Psychological Science oraz Interpersonal Network of Personal Meaning. Festiwal został objęty patronatem medialnym w ramach kampanii „Wrocław Accessible Capital of Technology and Culture 2016” #WroAccessible16, której patronuje i którą wspomaga Europejska Stolica Kultury.

Dr Renata Stefańska-Klar

Druga edycja warsztatów programowania mikrokontrolerów ARM STM32F0 w PWSZ

W dniach 11.04 i 22.04 w Instytucie Techniki odbyła się kolejna edycja warsztatów poświęconych programowaniu mikrokontrolerów ARM STM32F0 firmy STMicroelectronics. Studenci II-go i III-go roku mieli okazję poznać praktyczne możliwości tych mikrokontrolerów¹. Warsztaty prowadzone były w oparciu o dydaktyczną platformę zaprojektowaną i wykonaną przez absolwenta PWSZ kierunku automatyka i robotyka z 2014 roku. Platforma bazuje na płycie STM32F0-Discovery², wyposażonej w 32-bitowy mikrokontroler.

Program warsztatów obejmował:

- sterowanie portami wejścia/wyjścia (zamiękanie diodą LED)
- obsługę wyświetlacza ciekłokrystalicznego, alfanumerycznego (LCD)
- obsługę liczników i przerwań systemowych
- obsługę enkodera kwadraturowego
- sterowanie poprzez mobilną aplikację wykorzystującą moduł Bluetooth (smartfon)

- sterowanie kierunkiem wirowania i prędkością obrotową silnika prądu stałego

Wszystkie te ćwiczenia studenci wykonywali programując mikrokontroler w języku C. Zebrane doświadczenia studenci mogą wykorzystać w swoich projektach inżynierskich, gdyż te układy są szeroko stosowane w urządzeniach automatyki i sterowania.

W maju odbyły się kolejne warsztaty, tym razem dla studentów studiów niestacjonarnych oraz pozostałych, którzy nie mogli uczestniczyć w warsztatach w kwietniu.

Od wielu lat na rynku mikroprocesorów dominują dwie firmy: Intel i AMD – główni dostawcy procesorów do komputerów stacjonarnych i laptopów. Jednak firma Intel nie doceniła rewolucji urządzeń mobilnych. Mimo że 32-bitowe procesory istnieją na rynku od 1985 roku, popularność zdobyły dopiero około roku 1995. Obecnie ARM jest najczęściej stosowanym procesorem na świecie, dzięki najniższej mocy pobieranej w stosunku do wydajności. Procesory ARM zdominowały rynek

fot. Archiwum PWSZ w Radborzu

urządzeń mobilnych. Są one stosowane w telefonach komórkowych, tabletach i smartfonach. Ich energooszczędna architektura zadecydowała o zastosowaniu w urządzeniach zasilanych z baterii czy akumulatorów.

Architektura ARM (Advanced RISC Machine) jest również szeroko stosowana w systemach wbudowanych, tzn. tam, gdzie mikroprocesor steruje jakimś urządzeniem. Szacuje się, że ponad 75% rynku systemów wbudowanych obsługuje procesor ARM. Są to m.in. pralki, lodówki, samochody, dyski twarde, routery, drukarki, zabawki dziecięce, kalkulatory, urządzenia medyczne, nawigacje samochodowe, kuchenki mikrofalowe, aparaty fotograficzne, monitory, telewizory itp. Siłą mikroprocesorów ARM oprócz energooszczędności jest ich cena. W połowie poprzedniej de-

kady cena najprostszych mikrokontrolerów ARM spadła poniżej dziesięciu złotych, co wywołało wyraźny odwrót od architektur 8-bitowych ku 32-bitowym. Niedawno firma STMicroelectronics promowała swoje mikrokontrolery za 32 eurocenty! Hasłem promocji był zwrot: „Jeden bit za jednego centa”.

O popularności świadczyć może również fakt, że w drugim kwartale 2015 roku na świecie zostało sprzedanych 3,4 mld procesorów opartych na architekturze ARM. Dziś większość użytkowników elektroniki nie zdaje sobie sprawy, że posiada w domu co najmniej kilka urządzeń sterowanych właśnie przez procesory ARM.

dr inż. Piotr Kalus
Instytut Techniki

Prezentujemy wakacyjny rozkład jazdy warsztatów i zajęć w Raciborskim Centrum Kultury. W ofercie między innymi Break Dance, teatr, śpiew, taniec, rzeźba w glinie, rękodzieło i nocne obozowisko średniowieczne. Zapisy tylko do 22 czerwca!

Oferta warsztatów i zajęć Raciborskiego Centrum Kultury w ramach akcji „LATO W MIECIE” 2016 skierowana jest do dzieci i młodzieży od 5 roku życia. Udział we wszystkich zajęciach jest bezpłatny (z wyjątkiem LEGO Robotów i Kina Letniego). Ilość miejsc jest ograniczona. Obowiązują wcześniejsze zapisy do 22 czerwca 2016 r. osobiście lub pod nr. tel.: 32 412 32 40, 32 412 32 48, 32 415 31 72.

Nazwa zajęć	Data i godzina	Prowadzący	Wiek uczestnika	Miejsce
Zajęcia taneczne	27 czerwca – 1 lipca Godz. 10.00 – 11.30	Manuela Krzykała, Denis Chory	Klasy I – III szkoły podstawowej	RCK RDK ul. Chopina 21 sala kameralna
	27 czerwca – 1 lipca Godz. 11.30 – 13.00		Klasy IV – VI szkoły podstawowej	
	27 czerwca – 1 lipca Godz. 13.15 – 14.45		Klasy gimnazjalne i ponadgimnazjalne	
Warsztaty wokalne	4 – 6 lipca Godz. 10.00 – 15.00	Agnieszka Patalong, Anna Jegerska - Michalska	Klasy gimnazjalne i ponadgimnazjalne	RCK RDK ul. Chopina 21 sala kameralna
Warsztaty plastyczne	11 – 15 lipca Godz. 9.30 – 10.30	Andrzej Śliwicki	5 – 9 lat	RCK DK Strzecha ul. Londzina 38 Pracownia plastyczna
	11 – 15 lipca 2016 Godz. 13.00 – 14.30		10 – 16 lat	
Zajęcia Break Dance	18 – 22 lipca Godz. 8.30 – 10.30	Denis Wilaszek	od 7 lat	RCK RDK ul. Chopina 21 sala kameralna
Warsztaty teatralne dla dzieci	25 – 29 lipca Godz. 10.00 – 15.00	Adrianna Jureczko, Monika Kubica	5 – 12 lat	RCK RDK ul. Chopina 21; sala kameralna/ widowiskowa
LEGO Roboty 20 zł / uczestnik	1 sierpnia Godz. 9.00 – 12.00 Godz. 12.00 – 15.00 Godz. 15.00 – 18.00	Antoni Duda	od 8 lat	RCK RDK ul. Chopina 21 sala I piętro
Warsztaty rzeźby w glinie	3 – 5 sierpnia Godz. 10.00 – 11.30	Katarzyna Baron – Rogula	od 7 lat	RCK RDK ul. Chopina 21 Pracownia rzeźby
Warsztaty teatralne dla młodzieży	8 – 12 sierpnia Godz. 10.00 – 14.00	Grażyna Tabor	Klasy gimnazjalne i ponadgimnazjalne	RCK RDK ul. Chopina 21 sala kameralna
Warsztaty rękodzieła „Coś z niczego”	16 – 19 sierpnia Godz. 10.00 – 14.00	Ewa Lenard	od 10 lat	RCK RDK ul. Chopina 21 sala I piętro
Tydzień z kulturą zajęcia kulturalno-rekreacyjne	22 – 26 sierpnia Godz. 9.00 – 13.00	Instruktorzy RCK	6 – 12 lat	RCK RDK ul. Chopina 21/ RCK DK Strzecha ul. Londzina 38/ plener
Nocne obozowisko średniowieczne	26 – 27 sierpnia Godz. 18.00	Stowarzyszenie Dren-gowie Znad Górnej Odry	od 10 lat	RCK DK Strzecha ul. Londzina 38
KINO LETNIE projekcje filmów dla dzieci 5 zł / osoba za film	1, 5, 8, 12, 15, 19 i 22 lipca (wtorki i piątki) Godz. 11.00. Szczegóły pojawią się w repertuarze kina.	Andrzej Śliwicki	Bez ograniczeń	Kino „Przemko” RCK DK Strzecha ul. Londzina 38

Pierwsza edycja międzyinstytutowej rywalizacji w piłce siatkowej

fot. archiwum PWSZ

Triumfatorzy rywalizacji z Prorektorem dr. Pawłem Strózikiem i organizatorem mgr. Witoldem Galińskim

Rozegrano pierwszą edycję międzyinstytutowych rozgrywek w piłce siatkowej mężczyzn o Puchar Rektora. Do zawodów zgłosiły się drużyny trzech instytutów: Instytutu Techniki, Instytutu Studiów Społecznych oraz Instytutu Kultury Fizycznej.

Mecze rozgrywano systemem „każdy z każdym”. W pierwszym spotkaniu pomiędzy drużynami ISS – IT historyczną, bo pierwszą, w tym turnieju zagrywkę wykonał kapitan zespołu ISS Bartosz Wawoczny. Mecz zakończył się zwycięstwem 3:0 dla drużyny Instytutu Studiów Społecznych.

W kolejnych spotkaniach padły następujące wyniki:

IKF- IT - 3:2
IKF- ISS - 3:0
ISS - IT - 3:0
IT - IKF - 0:3

Ostatni mecz tegorocznych rozgrywek pomiędzy drużynami IKF oraz ISS zakończył się wygraną zespołu Instytutu Kultury Fizycznej 3:0 (31:29,25:18, 26:24). Ten mecz był najbardziej zaciętym spotkaniem rozgrywek, na co wskazuje wynik setów - pierwszego i trzeciego oraz ambitna gra drużyn, długie akcje, sporo udanych zagrań na dobrym poziomie. W ostatnim meczu dopisali również kibice obu instytutów. Puchar przechodni wywalczyła drużyna Instytutu Kultury Fizycznej, drugie miejsce przypadło zespołowi Instytutu Studiów Społecznych, a trzecią lokatę zajął Instytut Techniki.

Z rąk Prorektora do spraw dydaktyki i studentów dr. Pawła Stróziaka wszyscy uczestnicy otrzymali medale, a zwycięzcom dodatkowo wręczono okazały puchar.

Pierwszy historyczny turniej był udany, a jego uczestnicy czekają już na kolejną edycję w nowym roku akademickim. Organizatorem tych rozgrywek był KU AZS PWSZ, a nad ich sprawnym przebiegiem czuwał mgr Witold Galiński.

red

Warsztat pracy kryminalistyka

Instytut Studiów Społecznych PWSZ zorganizował 5 maja 2016 r. kolejną prelekcję z cyklu wykładów otwartym. Tym razem o warsztacie kryminalistyka mówiła dr Joanna Stojer-Polańska, absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego, znana specjalistka kryminologii, wykładowca na kierunku bezpieczeństwo państwa naszej uczelni. Jej praca magisterska poświęcona została narzędziom zbrodni, praca doktorska z kolei dotyczy tzw. efektu CSI, czyli oddziaływania mediów, szczególnie seriali kryminalnych, na postępowanie karne. Dr Stojer-Polańska jest finalistką konkursu INTER 2015, organizowanego przez Fundację na Rzecz Nauki Polskiej. Autorka wykładu przekazała nam jego ekstrakt, który Państwu prezentujemy.

Kryminalistyka, jako nauka, powstała pod koniec XIX wieku. Jednak już dużo wcześniej starano się wykrywać sprawców przestępstw. Brakowało jednak narzędzi do identyfikacji człowieka i potwierdzania jego tożsamości, jak również nie istniała metodyka badania śladów kryminalistycznych. Trudno więc było sprawcę przestępstwa wykryć, a następnie udowodnić mu popełnienie czynu.

Współczesna kryminalistyka dysponuje wieloma możliwościami, aby dokonać identyfikacji. Można przeprowadzić badania genetyczne (badanie DNA), badania daktyloskopijne (badania linii papilarnych), badanie uzębienia, czy też wykorzystać ślady pozostawione przez obuwie i pojazdy, czyli badania traseologiczne. Można badać także ślady, których nie widać. Takim niewidocznym śladem jest zapach. Jego badaniem zajmuje się nauka zwana osmologią. Również mikroślady są niewi-

doczne gołym okiem. Można je zbadać w laboratorium.

Kryminalistyka jest nauką interdyscyplinarną. Oznacza to, że do badania i interpretacji śladów potrzebni są naukowcy reprezentujący różne dziedziny nauki, takie jak biologia, chemia, fizyka, psychologia czy archeologia. Bardzo przydaje się również współpraca i wymiana doświadczeń pomiędzy praktykami, czyli funkcjonariuszami służb mundurowych, biegłymi oraz naukowcami. Współpraca to jest konieczna, aby wykorzystywać nowe osiągnięcia naukowe oraz technologiczne do zwalczania przestępczości, wykrywania przestępstw i udowadniania sprawstwa, a także do osiągnięcia celów z zakresu profilaktyki przestępczości. Wszak lepiej zapobiegać, niż karać.

Zadaniem kryminalistów jest badanie śladów. Uważam, że nie istnieje coś takiego, jak przestępstwo doskonałe – sprawca

zawsze pozostawia ślady swojej przestępczej działalności. Zawsze istnieje coś, co wskazuje na popełnienie czynu zabronionego – ślad materialny, bądź niematerialny. Istnieje jednak tzw. ciemna liczba przestępstw, czyli przestępstw nieujawnionych i niewykrytych. Dzieje się tak z bardzo różnych powodów, jak chociażby brak zgłoszenia ofiary z powodu strachu lub wstydu, braku wiadomości o przestępstwie i braku świadomości bycia ofiarą. Zdarza się także, że ofiara chroni sprawcę. Jednak i takie przestępstwa można i należy wykryć, nawet jeśli to będzie sprawiedliwość po latach. Celem pracy kryminalistów jest udowodnienie sprawcom popełnienie przestępstwa i działanie na rzecz ofiar. Zawsze bowiem przestępca pozostawia ślady.

Dr Joanna Stojer-Polańska

W poprzednim numerze naszego dwumiesięcznika zamieściliśmy informację o obchodach trzydziestej piątej rocznicy powstania raciborskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego, których centralnym punktem było kolejne, dziesiąte już, Raciborskie Seminarium Pedagogiczne. Anonsowaliśmy publikację skrótów wystąpień czworga prelegentów i w bieżącej edycji „Eunomii” to czynimy, dzieląc przekonanie, że owocna działalność grupy osób zrzeszonych w Polskim Towarzystwie Pedagogicznym była jednym z najważniejszych czynników, które przyczyniły się do powstania w Raciborzu wyższej uczelni. Obecna współpraca PWSZ z Oddziałem PTP stanowi istotną wartość intelektualno-kulturową wzmacniającą bez wątpienia pozycję raciborskiej Szkoły.

Redakcja

U źródeł Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego w Raciborzu. Narodziny i rozwój

Lata 70. ubiegłego wieku w Polsce charakteryzowały się wieloma znaczącymi zdarzeniami wyrażającymi m.in. tęsknotę za obywatelską swobodą myślenia i działania. Wolnościowe ruchy w naszym kraju pozwalały mieć nadzieję na przemianę w różnych dziedzinach życia, w tym przede wszystkim w oświacie, nauce i kulturze.

Wyniku dokonanych w roku 1975 zmian w administracyjnym porządku kraju, nasze miasto, wbrew woli jego mieszkańców, znalazło się w granicach województwa katowickiego. Opuściliśmy bliskie Raciborzowi historycznie województwo opolskie, mające niemal identyczną drogę do Polski, co nasza ziemia.

W Raciborzu od 1945 roku doszło do znaczącej zmiany struktury ludnościowej, co jest godne odnotowania. Raciborszczyzna została wyludniona, nie tylko w wyniku działań wojennych. Nowa administracja „porządkowała” także strukturę narodowościową w toku rozległego procesu przesiedlania, wysiedlania i zasiedlania, w tym także ludności z terenów umownie zwanych „zza Buga”.

Raciborskie nauczycielstwo nie było monolityczne, choćby ze względu na poziom wykształcenia i społeczno-histo-

ryczne oraz życiowe doświadczenia. Jako formacja intelektualna i kulturowa była jednak grupą zawodową niezwykle kreatywną, aktywną w pracy na rzecz środowiska, stale dążącą do samorozwoju.

Jednym, lecz nie jedynym przykładem pracy koleżanek i kolegów nauczycieli w zakresie samodoskonalenia i rozwoju jest właśnie powstałe w 1977 r. Koło Naukowe Pedagogów (KNP) – będące protoplastą raciborskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego (PTP). Wymienione te dwie instytucje – KNP i PTP – są ze sobą związane z jednej strony genetycznie, z drugiej zaś – treścią działalności. Chodziło bowiem i o popularyzację wiedzy pedagogicznej, psychologicznej i socjologicznej, i o mobilizowanie do samodzielnego podejmowania prób pisarstwa naukowego.

Pomysł skupienia raciborskich pedagogów poza oficjalnymi strukturami

oświaty, ale służebnymi wobec oświaty, upowszechniali wówczas mgr Waldemar Jończy (inspektor oświaty w Raciborzu) oraz piszący te słowa (pracujący w Wydziale Wychowania Fizycznego w Raciborzu katowickiej AWF). Porozumiano się też z mgr. Michałem Pudło, ówczesnym prezesem Rady Zakładowej ZNP w Raciborzu.

20 grudnia 1977 roku spotkała się grupa inicjatywna w składzie: Krystyna Gniazdowska, Irena Jończy, Waldemar Jończy, Gabriela Kapica, Marian Kapica, Izydor Tatarczyk, Antoni Tomczyk, Leogina Świerkot. Obecny był także mgr Michał Pudło. W toku dyskusji zwrócono uwagę na konieczność systematycznego organizowania spotkań z przedstawicielami nauki oraz na kontakty towarzyskie.

Należy zaznaczyć, że zwłaszcza spotkania naukowe cieszyły się ogromnym powodzeniem. Prelegentami byli przede wszystkim sami raciborscy pedagodzy

referujący rezultaty własnych spostrzeżeń opartych na praktyce pedagogicznej. Oprócz tego przybliżano aktualną problematykę psychopedagogiczną „rodzącą się” w toku życia raciborskich rodzin, szkół i przedszkoli oraz mieszkańców.

Drugim, niezwykle ważnym nurtem pracy Koła były spotkania naukowe z wybitnymi uczonymi z ośrodków akademickich. Przywołać trzeba nazwiska choćby kilku polskich uczonych, których wykłady stały się cennym źródłem wiedzy. Stawała się ona materiałem do refleksji. W dokumentach Koła odnotowane zostały spotkania m. in. z następującymi profesorami i docentami: Jan Kulpa – prorektor WSP w Krakowie, Włodzimierz Goriszowski, Henryk Gąsior, Kazimierz Wygaś, Manfred Kutyma.

Lata 1977 – 1982 zaliczyć możemy do niezwykle udanych, każdego roku bowiem licznie organizowane spotkania naukowe zachęcały nauczycieli do pracy nad sobą.

Tymczasem po kraju krążyć zaczęły informacje o powołaniu w kraju Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego. Aktywną w tej sprawie była Polska Akademia Nauk. Tam też zrodziła się inicjatywa utworzenia Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego. 24 IV 1981 roku z inicjatywy prof. dra Wincentego Okonia odbył się Zjazd Założycielski PTP. Zaproszono 34 osoby,

Niejako w odpowiedzi na wiadomość o powołaniu Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego był wysłany w dniu 4 czerwca 1981 r. z Raciborza list adresowany do Zarządu Głównego. Wyrażono w nim gotowość do utworzenia oddziału terenowego w naszym mieście.

18 XI 1982 r. powstaje w Katowicach Wojewódzki Oddział PTP, który przejął sprawę organizowania w Raciborzu samodzielnego Oddziału. Tam też przyjęta została uchwała, mocą której utworzono raciborski Oddział Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego. W ślad za tą decyzją 17 XII 1982 r. odbyło się pierwsze, założycielskie zebranie członków PTP. Wybrano zarząd Koła, którego przewodniczącym został dr Augustyn Leśnik. Ukonstytuował się również pełny skład zarządu.

„Lata 1977 – 1982 zaliczyć możemy do niezwykle udanych, każdego roku bowiem licznie organizowane spotkania naukowe zachęcały nauczycieli do pracy nad sobą”

w tym 13 członków PAN. Przewodniczącym Zarządu Głównego PTP został prof. dr Mikołaj Kozakiewicz, zaś profesorowi Bogdanowi Suchodolskiemu nadano tytuł honorowego przewodniczącego. Przedstawicielem środowiska katowickiego na Zjeździe Założycielskim był prof. dr Henryk Gąsior.

Prof. dr hab. Marian Kapica

Inicjatywy naukowo-badawcze PTP i udział w tworzeniu ośrodka akademickiego

fol. Gabriela Habrom-Rokosz

Prężną działalność raciborskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego starano się kontynuować również po śmierci pierwszego przewodniczącego dr. Augustyna Leśnika. Nowy zarząd funkcjonujący od 1993 roku koncentrował swoje inicjatywy, zgodnie z oczekiwaniami społeczności lokalnej. Podejmowano prace naukowo-badawcze obejmujące, analizę biomedyczną oraz pedagogiczno-społeczną dzieci i młodzieży Raciborza.

Efektem wieńczącym badania było wydanie interdyscyplinarnych opracowań, które uzyskały bardzo dobre recenzje, sporządzone przez profesorów z różnych ośrodków naukowych w Polsce, np. prof. Kazimierz Pospiszył - Warszawa, prof. Zenon Jasiński - Opole, prof. Jan Szałański - Łódź, prof. Jerzy Semków - Wrocław, prof. Krystyna Ostrowska - Warszawa. Mimo faktu, że raciborskie PTP było jedynym oddziałem funkcjonującym w Polsce poza ośrodkiem akademickim,

działania naukowo-badawcze i inicjatywy wydawnicze należały do wyjątkowo aktywnych. Dość regularnie (średnio co dwa lata) ukazało się pięć tomów o charakterze monograficznym, których głównymi autorami byli członkowie PTP oraz specjaliści współpracujący z naszym stowarzyszeniem z Raciborza a także z innych ośrodków naukowych. Niezależnie od pozytywnych recenzji wydawniczych każda z wydawanych raciborskich publikacji PTP była popularyzowana w lokalnych

mediach: prasa, radio, telewizja, imprezy promocyjne a nade wszystko w postaci recenzji w czasopiśmie o zasięgu ogólnopolskim.

W okresie rozpoczętej transformacji społeczno-ustrojowej wzrosło szczególne zapotrzebowanie na opinie a często interwencję ze strony PTP w sprawach edukacyjnych i społecznych. Za przykład może posłużyć, poparta pedagogiczną ekspertyzą, interwencja w sprawie zachowania kameralnej szkoły podstawowej przy ulicy

Dr Adam Szecówka obok tablicy upamiętniającej jubileusz PTP

Lwowskiej.

Niewątpliwie największe zasługi w zakresie skutecznej interwencji na rzecz społeczności lokalnej można przypisać PTP w obrębie tworzenia szkoły wyższej. Korzystną bazę dla autonomicznej uczelni w Raciborzu stanowiło Kolegium Nauczycielskie, którego koncepcję również współtworzyli członkowie PTP i po wielu zabiegach administracyjnych powstało ono w roku 1992. Drugim, niezwykle ważnym krokiem, na drodze do genezy szkoły wyższej w Raciborzu była zdecydowana postawa pracowników różnych ośrodków akademickich skupionych w raciborskim oddziale PTP. Potwierdzają to rozmaite dokumenty, wśród których na szczególną uwagę zasługuje zachowany w archiwum PTP Protokół z posiedzenia w dniu 9.02.1996r. Grupy Inicjatywnej d/s przekształcenia Kolegiów Nauczycielskich w Raciborzu w uczelnię wyższą. W posiedzeniu zwołanym z inicjatywy PTP, jako niezależnego stowarzyszenia w środowisku raciborskim, udział wzięli: prowadzący spotkanie dr Adam Szecówka - pełniący wówczas funkcję Przewodniczącego Oddziału PTP w Raciborzu, pracownik Uniwersytetu Wrocławskiego; Tadeusz Wojnar - Przewodniczący Rady Miasta; dr Jerzy Pośpiech - Dyrektor Kolegium Nauczycielskiego w Raciborzu, mgr Stanisław Dariusz Wojdała - Dyrektor Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych w Raciborzu, dr hab. Marian Kapica - członek Zarządu Oddziału PTP;

pracownik Uniwersytetu Opolskiego; dr Marek Bugdol - członek PTP, pracownik Uniwersytetu Opolskiego. Wspomniany protokół dokumentuje obszernie wypowiedzi wszystkich uczestników spotkania, osiągnięty konsensus i spójną konkluzję, iż należy niezwłocznie przygotować pismo do Rady Miasta w Raciborzu w celu podjęcia działań na rzecz utworzenia w naszym mieście wyższej szkoły zawodowej. Jeszcze tego samego dnia zredagowane zostało pod auspicjami PTP pismo do Rady Miasta, w którym czytamy: Jako pracownicy naukowo-dydaktyczni uczelni wyższych Wrocławia, Opola, Katowic, Krakowa, a jednocześnie mieszkańcy Raciborza proponujemy podjęcie energicznych działań w celu utworzenia i rozwoju w naszym mieście wyższej szkoły zawodowej. W Parlamencie dobiegają końca prace legislacyjne nad ustawą o wyższym szkolnictwie zawodowym ...Byłoby ogromną szkodą dla naszego miasta, gdyby szanse powołania autonomicznej wyższej szkoły zawodowej nie wykorzystano w Raciborzu.

W dalszej części pisma istnieją wieloaspektowe, trudne do podważenia, argumenty przekonujące, o nobilitacji miasta do rangi kulturowego ośrodka akademickiego i płynących korzyści dla wszystkich mieszkańców Raciborza. Wśród osób popierających pismo występują (w ujęciu alfabetycznym): dr Marek Bugdol, mgr Franciszek Borysewicz, dr Beata Bułka, dr Josef Goschior, dr Gabriela Kapica, dr hab.

Marian Kapica, dr Ryszard Kincel, prof. zw. dr hab. Joachim Raczek, dr Danuta Raś. W imieniu Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego pismo podpisał Przewodniczący Oddziału w Raciborzu dr Adam Szecówka.

Tworzeniu uczelni w Raciborzu wiele uwagi poświęcały lokalne i regionalne czasopisma, w których przewijały się wypowiedzi członków PTP oraz ich bieżące inicjatywy dotyczące przyspieszenia procesu tworzenia uczelni. Niestety proces ten z różnych lokalnych powodów napotykał bariery. PTP często pełniło rolę moderatora wśród mnożonych wizji szkolnictwa wyższego w Raciborzu. Przedstawiciele naszego stowarzyszenia uczestniczyli w niemal we wszystkich istotnych obradach i zespołach

dostarczając optymizmu osobom, które po 3 latach zabiegów o uczelnię w Raciborzu zwątpiły w powodzenie całego przedsięwzięcia. Impas został przełamany 26.02.1999, gdy inicjatywę tworzenia uczelni od władz miasta przejęło starostwo powiatowe. Powołany przez starostę zespół programowy prowadził spójne działania w dwóch podzespołach. Jednym kierował wicestarosta dr Marek Bugdol (sprawy prawno-ekonomiczne) a drugim dr Adam Szecówka (koncepcja kształcenia i pakiet dokumentów do akredytacji). Pomocy podzespołom udzielili dr hab. Marian Kapica oraz przedstawiciele Kolegium Nauczycielskiego dr Jerzy Pośpiech i mgr Irena Gołąb a także kilku radnych ze starostwa. Ponadto spotkania konsultacyjne w Warszawie z Dyrektorem Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego Tadeuszem Popłonkowskim, skompletowanie obowiązującej dokumentacji sprawiło, że od 1.02.2002r. oficjalnie zaczęła funkcjonować Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu, a 28.02.2002 odbyło się pierwsze posiedzenie senatu naszej uczelni. Pierwszym rektorem PWSZ w Raciborzu został prof. zw. dr hab. Joachim Raczek, którego autorytet naukowy zdecydowanie wpłynął na ostateczną, korzystną decyzję najwyższych władz państwowych o powołaniu wyższej uczelni w naszym mieście.

Dr Adam Szecówka

Polskie Towarzystwo Pedagogiczne - szanse i rozwój

fot. Ewa Walicka FOTON

Jak już zostało powiedziane PTP obchodzi okrągłą rocznicę powstania. Moja skromna osoba ma, podobnie jak moi przedmówcy, również zaszczyt bycia członkiem PTP. Tak, zaszczyt, ponieważ spotkałam na swojej PTP-owskiej drodze zacnych, mądrych i dobrych ludzi. Skąd tytuł mojego wystąpienia?

Członkostwo i przewodniczenie (w latach 90-tych) PTP oddział w Raciborzu dał mi szansę rozwoju na płaszczyźnie zarówno zawodowej jak i osobistej. Pomógł mi realizować zadanie i osiągnąć cel ustalony na pierwszym walnym zjeździe delegatów PTP. Chodzi o stworzenie pomostu między pełnieniem roli naukowca i nauczyciela.

Wiele lat (ponad 20) byłam związana z UO, PO WSHE w Brzegu oraz Kolegium Nauczycielskim, a obecnie PWSZ w Raciborzu. Spełniałam się jako naukowiec i jednocześnie nauczyciel akademicki. Obecnie pełnię rolę nauczyciela nauczycieli.

Szansa i rozwój

PTP daje szansę na rozwój swoich zainteresowań. W moim przypadku były to zainteresowania zawodem nauczyciela. Wychowałam się w rodzinie nauczycielskiej i zawsze chciałam być nauczycielem. Jak widać marzenia się spełniają.

Dzięki pełnieniu funkcji przewodniczącej PTP oddział w Raciborzu dana mi była możliwość zdobycia pewności i samoświadomości o najcenniejszej wartości w życiu każdego człowieka, a mianowicie o szacunku i zaufaniu innych w stosunku do swojej osoby. To bardzo cenne doświadczenie dało mi skrzydła do dalszego rozwoju. Dzięki organizowanym spotkaniom w PTP (choćby dzisiaj konferencja)

jest okazja do wymiany doświadczeń i dzielenia się wiedzą.

PTP skupia w swoich szeregach wielu wspaniałych przedstawicieli środowiska pedagogicznego, którzy czynnie wspierają rozwój edukacji w Polsce i na świecie. Z licznych publikacji można wyczytać o znaczącej roli PTP w tworzeniu i aktualizowaniu wiedzy pedagogicznej społeczeństwa.

Dzięki byciu członkiem międzynarodowego stowarzyszenia WERA, założonego 18 kwietnia 2009 roku, PTP bierze udział we wszelakich badaniach związanych z polityką edukacyjną.

dr Beata Bułka

Polskie Towarzystwo Pedagogiczne w Raciborzu - dokonania i perspektywy

fot. Gabriela Habrom-Rokosz

Miasto Racibórz, jako jeden z Oddziałów PTP, dysponuje znakomitą bazą lokalową i doskonałą infrastrukturą dydaktyczną oraz kadrą naukowo – dydaktyczną. Od wielu lat miasto pełni funkcję prężnego centrum naukowo – dydaktycznego oraz kulturalnego.

Polskie Towarzystwo Pedagogiczne kieruje swoje działania na szeroko rozumianą kulturę. Zajmowało i zajmuje jedną z najwyższych pozycji wśród wszystkich Towarzystw w aspekcie pedagogicznym. Stowarzyszenie rozwinęło bardziej swoją działalność, gdy powstała w Raciborzu Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa. Oddział raciborski, współpracując ściśle z PWSZ, próbuje poprzez prowadzone badania monitorować zachodzące przemiany w konkretnym środowisku.

Od 2006 r. z inicjatywy przewodniczącej PTP o/Racibórz organizowane są cykliczne Raciborskie Seminaria Pedagogiczne, których efektem są wydawane pozycje poseminaryjne. Organizatorami konferencji były: PTP oddział Racibórz, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa i Urząd Miasta w Raciborzu, natomiast współorganizatorami Raciborskie Centrum Kultury, Poradnia Psychologiczno - Pedagogiczna w Raciborzu oraz raciborskie miejskie placówki oświatowe.

Raciborskie Seminaria Pedagogiczne

1. „Nasze miejsce we współczesnej Europie” 24.11.2006 r.
2. „Animacja społeczno-kulturalna w mieście: Uwarunkowania - Bariery - Korzyści” 23.04.2008 r.
3. „Edukacja formalna i nieformalna w procesie rozwoju kapitału ludzkiego” 08.12.2008 r.

4. „Środowiska wychowawcze w mieście” 14.12.2009 r.

5. „Młodzież Raciborza `2010. Po między dziedzictwem przodków a fabrykowaniem siebie” 21.10.2010 r.

6. „Środowiskowe uwarunkowania pracy wyższej uczelni w Raciborzu” 07.11.2011 r.

7. „Dziecko w dobie przemian cywilizacyjnych” 10.10.2012 r.

8. „Młodzież w dobie przemian cywilizacyjnych-teoria i praktyka” 02.12.2013 r.

9. „Szkoła i instytucje pozaszkolne wobec współczesnych wyzwań” 11.12.14 r.

10. „35 lat raciborskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego. Geneza, współczesność, perspektywy” 19.04.2016 r.

Raciborskie Seminaria Pedagogiczne oraz wydane publikacje

- Okolice szkoły (dwa spojrzenia), red. E. Nycz, L. Nowacka, Racibórz 2007.
- Animacja społeczno-kulturalna w mieście. Uwarunkowania - Bariery - Korzyści, PWSZ, PTP o/Racibórz, red. nauk. E. Nycz, L. Nowacka, Racibórz 2008
- Edukacja formalna i nieformalna w procesie rozwoju kapitału ludzkiego, PWSZ, PTP o/Racibórz, Miasto Racibórz, red. L. Nowacka, Racibórz 2010
- Racibórz. Dorastanie w przestrzeni miasta na początku XXI wieku, PWSZ, PTP o/Racibórz, red. nauk. L. Nowacka, E. Nycz, Racibórz 2010
- Społeczno-kulturowe uwarunkowania funkcjonowania uczelni wyższej w Raciborzu, Instytut Śląski w Opolu, red. L. Nowacka, E. Nycz, Racibórz 2012.
- Doskonalenie pracy instytucji kultury w Euroregionie Silesia”, Instytut Śląski w Opolu, red. nauk. E. Nycz, L. Nowacka, M. Wendlocha. Racibórz 2014.
- „Gimnazja - tak czy nie?” - 15 grudnia 2015 r. Panel dyskusyjny „Raciborski gimnazjalista `2010 - raciborski gimnazjalista `2015. Fragment fotografii zbiorowej”.

Zarządy Polskiego Towarzystwa Pedago-

gicznego o/Racibórz od 2005 r.

Kadencja 2014-2017

Skład Zarządu:

dr Ludmiła Nowacka - przewodnicząca
dr Beata Fedyn - z-ca przewodniczącej

dr Janina Konopnicka - członek Zarządu
mgr Dorota Jańska - sekretarz
mgr Andrzej Kowalski - skarbnik
mgr Sławomir Szwed - członek

Komisja Rewizyjna:

mgr Janina Wystub - przewodnicząca
dr Gabriela Habrom-Rokosz - członek
mgr Anna Płonka - członek

Kadencja 2011-2014

Skład Zarządu:

dr Ludmiła Nowacka - przewodnicząca
dr Janina Konopnicka - z-ca przewodniczącej
mgr Dorota Jańska - sekretarz
mgr Andrzej Kowalski - skarbnik
mgr Sławomir Szwed - członek

Komisja Rewizyjna:

dr Gabriela Kryk - przewodnicząca
mgr Ewa Zimny - członek
mgr Małgorzata Fojcik - członek

Kadencja 2008-2011

Skład Zarządu:

dr Ludmiła Nowacka - przewodnicząca
dr Janina Konopnicka - z-ca przewodniczącej
mgr Dorota Jańska - sekretarz
mgr Andrzej Kowalski - skarbnik
mgr Sławomir Szwed - członek

Komisja Rewizyjna:

Mgr Anna Palczewska - przewodnicząca
mgr Róża Szramek - członek
mgr Józefa Kielak - członek

Kadencja 2005-2008

Skład Zarządu:

dr Ludmiła Nowacka - przewodnicząca
mgr Janina Konopnicka - z-ca przewodniczącej
mgr Dorota Jańska - sekretarz
mgr Janina Borzyszkowska - skarbnik
mgr Józefa Kielak - członek

Komisja Rewizyjna:

mgr Waldemar Jończy - przewodniczący

mgr Róża Szramek - członek
mgr Anna Palczewska - członek

Działalność w Zarządzie Głównym Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego

Kadencja 2008 - 2010

dr Adam Szecówka - członek ZG PTP
dr Ludmiła Nowacka - członek Głównej Komisji Rewizyjnej

Kadencja 2011 - 2013

dr Ludmiła Nowacka - członek ZG PTP

dr Gabriela Kryk - członek Głównej Komisji Rewizyjnej
mgr S. Szwed - członek Głównej Komisji Rewizyjnej
dr Adam Szecówka - przewodniczący Sądu Koleżeńskiego

Kadencja 2014 - 2017

dr Ludmiła Nowacka - członek ZG PTP
dr Gabriela Kryk - członek Głównej Komisji Rewizyjnej
dr A. Szecówka - przewodniczący Sądu Koleżeńskiego

Komisja Współpracy ze Środowiskiem Pedagogicznym PTP

dr Ludmiła Nowacka - przewodnicząca
mgr Sławomir Szwed - członek komisji

Dotychczasowe zaangażowanie oraz doświadczenie organizatorskie raciborskich pedagogów wydaje się być dobrą gwarancją, że w nowych warunkach w ramach Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego, pracować będą równie udanie jak dotychczas, zwłaszcza w inspirowaniu twórczych inicjatyw w środowisku Raciborza. Oddział PTP ma za zadanie współuczestniczyć w doskonaleniu systemu edukacji narodowej, popularyzować teorię pedagogiczną, zwłaszcza w inspirowaniu społecznego ruchu naukowego wśród nauczycieli i innych pracowników oświaty i wychowania.

Ufając, że ludzie potrafią być aktywni, inspirujemy ich przez edukację, wspieranie i motywowanie w celu rozwiązywania lokalnych zagadnień i rozwoju społecznego w oparciu o zasady poszanowania odmienności, partnerstwa i tolerancji.

dr. Ludmiła Nowacka

Nie samym chlebem człowiek żyje...

Sądzę, że wędrując po tym padole ziemskim zbyt wiele uwagi poświęcamy zgłębianiu tajników wiedzy dotyczącej krzepienia ciała. Ale czy troszcząc się o sytość „brzucha” zastanawiamy się nad tym, że człowiecza natura potrzebuje jeszcze innego „paliwa”? Czy doznając uczucia fizycznego dobrostanu choć raz pomyśleliśmy o konieczności zaspokojenia potrzeb wyższego rzędu, tak charakterystycznych dla gatunku homo sapiens?

.....

Wprawdzie nasze samopoczucie w znacznym stopniu zależy od tego jak się odżywiamy (Czujesz się tak, jak jesz!), to jednak niebagatelne znaczenie dla jakości zdrowia i życia ma stan naszego ducha. Dzięki kondycji psychicznej poznajemy świat ludzi, rzeczy i idei, możemy go przeżywać, oceniać, wartościować, a nade wszystko racjonalnie i skutecznie działać. Zatem powinniśmy dostrzegać głęboką współzależność pomiędzy wszystkimi sferami naszej osobowości.

Bywa, że zadowolając się dobrą kondycją fizyczną zaniedbujemy potrzeby ducha. Jednak podjęcie działań w tym kierunku uzależnione jest głównie od wewnętrznej motywacji, będącej „motorem” pobudzającym nas do pełniejszego rozwoju, do autokreacji i samorealizacji.

Warto zatem porozwagać na temat ... krzepienia ducha.

Historia naszej cywilizacji zna tysiące przykładów świadczących o tym, że o karierze życiowej jednostki nie zawsze decyduje szkoła i zdobyte wykształcenie. Potwierdzają to biografie wielu sławnych uczonych i wynalazców – samouków, takich jak np. Morse, Edison, Dalton czy Faraday. O ich epokowych odkryciach zadecydowała wewnętrzna potrzeba wiedzy, żywość wyobraźni, ciekawość i otwartość umysłu, twórcze myślenie, a nade wszystko – siła woli i hart ducha.

Tymczasem wiele osób sytych, żyjących bezpiecznie i wygodnie wcale nie myśli o inwestowaniu w siebie, o realizacji jakichkolwiek zainteresowań, pasji czy hobby. Tacy ludzie po prostu na co dzień „rdzewieją”. I to tylko dlatego, że sami to akceptują, bo nie wiedzą, że nie muszą. Często paraliżuje ich przekonanie o tym, że już nic w swym życiu nie zmienią, niczego się nie nauczą albo że na wszystko jest już za późno. W chwilach zwątpienia przemyślimy jakże optymistycznie brzmiący, od lat aktualny fragment książki pt. **Nigdy nie jest za późno** (Warszawa 1980, KAW): **W rzeczywistości możesz jeszcze być wszystkim, zdobyć zupełnie nowe umiejętności, znaleźć nowe pasje, a nawet zmienić siebie i stać się kimś innym niż byłeś. Przypoda Twojego jutra zależy tylko od Ciebie i nigdy nie jest na nią za późno!**

Zatem pokrzepiać ducha – to stwarzać sobie nowe szanse rozwoju, odkrywać nowe życiowe pasje, doznawać nowych wrażeń, radości z działania, wydobywać z siebie ukryte, niewykorzystane dotąd zdolności, a może i talenty, być twórczym i oryginalnym w swym działaniu, wznosić się na wyżyny swych możliwości.

Pokrzepiać ducha – to po prostu znaczy czuć się zawsze młodym!

Edukacja artystyczna na plenerze w Grabówce

fot. Alicja Świerczyńska FOTON

Trwająca od wielu dni słoneczna aura skusiła studentki III roku pedagogiki ze specjalnością edukacja elementarna do opuszczenia murów Uczelni i udania się do pobliskiej wsi Grabówka (w gminie Lubomia) na wiosenny artystyczny plener edukacyjny.

Został on zorganizowany w dniu 28. 04. 2016 r. we współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Lubomiu. Gospodarzem imprezy był tamtejszy Wiejski Dom Kultury na czele z Panią Gabriellą Świerzy – szefową tej placówki, pełniącą jednocześnie funkcję sołtysa. Od rana sala widowiskowa stopniowo wypełniała się małymi artystami – dziećmi z Przedszkoli i Szkół w Lubomiu i Syryni oraz z Wiejskiego Domu Kultury w Syryni – głównymi bohaterami naszej imprezy. Następnie pojawili się przedstawiciele władz samorządowych: mgr Roman Bizoń – sekretarz Gminy Lubomia, mgr Barbara Szczepka – radna, przewodnicząca Komisji Oświaty Rady Gminy Lubomia. Obecne były też Panie Dyrektorki: mgr Grażyna Brachmańska (Przedszkole im. E. Sojki w Lubomiu), mgr Maria Kalisz (Przedszkole w Syryni), mgr Bogumiła Godoj (Zespół Szkół Ogólnokształcących w Lubomiu) oraz mgr Joanna Frydrych (Zespół Szkół Ogólnokształcących w Syryni).

Kluczowym zagadnieniem pedagogicznym, któremu poświęcony został plener, było wychowanie artystyczne dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, ze szczególnym uwzględnieniem roli i znaczenia środowiska wiejskiego, w którym przebiega ich edukacja formalna i równoległa. Impreza wchodziła w zakres priorytetowego, szeroko zakrojonego programu praktycznego przygotowania nas, studentów do pracy z dziećmi, a także stanowiła

element prowadzonej od lat, intensywniej współpracy naszej Uczelni z Gminą Lubomia.

Koncert rozpoczął się od recytacji wierszy, które wprowadziły uczestników w niezwykle nastrój. Pierwszą część imprezy wypełniły prezentacje artystyczne dzieci przedszkolnych oraz uczniów klas początkowych. Zaprezentowany repertuar był bardzo bogaty, oryginalny i różnorodny. I choć najmłodsi artyści mieli zaledwie po cztery lata, na scenie czuli się jak „ryby w wodzie”. Pod okiem swych instruktorek dzieci wykonały wspaniałe prezentacje. Prawdziwą przyjemnością było wysłuchanie gry na instrumentach w wykonaniu przedszkolaków z Syryni. Wiele występów zaprezentowano w gwarze śląskiej, co świadczy o odpowiednio prowadzonej w tych placówkach edukacji regionalnej, stanowiącej nierozdzielny element kształcenia przedszkolnego i wczesnoszkolnego. Plener obejmował także edukację plastyczną i techniczną. Podczas imprezy była możliwość podziwiania barwnych, wykonanych różnymi technikami prac przedszkolaków - od obrazów po rzeźby, głównie o tematyce wielkanocnej oraz wiosennej, wyeksponowanych na pięknie urządzonych wystawkach.

Część drugą pleneru wypełnił dyskurs pedagogiczny nt. „Zakopywanie” czy „mnożenie” dziecięcych talentów, uzdolnień, zainteresowań oraz pasji?, w którym uczestniczyły studentki, Panie Dyrektorki

w/w placówek oświatowych, instruktorki kilku dziecięcych zespołów artystycznych, a także przedstawiciele władz samorządowych. Uczelnię reprezentowali: prof. nadzw. Gabriela Kapica, prof. nadzw. Marian Kapica, dr Kornelia Solich. Tematem wiodącym dyskursu uczyniono zagadnienie organizacji procesu edukacji artystycznej dzieci w różnym wieku w miejscowych, wiejskich placówkach. Była to przede wszystkim wymiana doświadczeń na temat metod i form wspierających dziecięce twórcze myślenie i działanie, w tym także współpracę ze środowiskiem rodzinnym.

Impreza okazała się doskonałą okazją do uświadomienia nam konieczności podniesienia rangi wychowania artystycznego dzieci, do zaakcentowania wagi twórczej aktywności w procesie wielostronnego i harmonijnego kształtowania osobowości. Dziękujemy wszystkim Osobom, dzięki którym impreza przebiegała w przyjaznej i serdecznej atmosferze, a szczególnie władzom Gminy Lubomia za finansowe wsparcie, mgr. Markowi Jakubiakowi - Dyrektorowi GOK w Lubomiu za współpracę, zaś Pani Gabrieli Świerzy - za wyjątkową gościnność i wszelką pomoc.

**Alicja Luks ,
Agnieszka Urbisz**
studentki III r. edukacji elementarnej

Spotkanie autorskie w CINIiBA

CZAS i MIEJSCE - wystawa fotografii Studenckiego Koła Naukowego Fotografii Artystycznej FOTON w Centrum Informacji Naukowej i Bibliotece Akademickiej w Katowicach - od 5 maja 2016 r.

Głosy autorów

Zanim skupimy uwagę na wspomnianych w tytule fotograficznych współrzędnych, odświeżmy sobie znaczenie słowa „fotografia”. Z języka greckiego φως (fos) - to światło, a gráphō (grafo) - to pisać, rysować. Fotografik zatem, to - w znaczeniu dosłownym - ktoś, kto pisze, rysuje światłem. Według słów niemieckiego reżysera filmowego Wima Wendersa, fotografik to człowiek, który „pisze i przepisuje świat za pomocą światła i cieni”. Do podstawowych, wszystkim znanych koordynatów każdego dokumentu fotograficznego należą „czas” i „miejsce”. Właściwe proporcje między nimi zadecydują jako pierwsze o prawie wszystkim, co później pozwoli nam sklasyfikować kadr jako udany lub chybił. Kontynuując myśl, nikt mało znaczący w fotografii, lecz sam Henri Cartier-Bresson był przekonany, że „dobre zdjęcie można zrobić wszędzie tam, gdzie rozum, oko i serce fotografa sprowadzone zostaną do jednej płaszczyzny”. Niemniej jednak nikt nie zaprzeczy, że teoretycznie każdemu może się przydarzyć jedno zjawiskowe ujęcie. Jednakże, ile razy trzeba spuścić migawkę, według wspomnianych kryteriów, aby słusznie uznać się wspaniałym fotografikiem? Jeden raz w życiu raczej nie wystarczy.

Andreas Feininger pojmował fotografię, jako autentyczną relację osoby fotografującej, fotografowanej i otoczenia, o której decyduje ostatecznie coś więcej niż czysty przypadek lub szczęście. Jego zdaniem, pierwszym i podsumowującym kryterium dobrego zdjęcia jest to, czy wyraża ono prawdę o życiu. Według Feiningera „nie wystarczy robić zdjęć - fotografią trzeba żyć”. Nie odbywa się to jednak niezależnie od naszego indywidualnego wkładu w globalną kondycję ludzką - każdy na miarę własnych możliwości. Feininger dostrzega konieczność poszanowania dziedzictwa, które nasi przodkowie pozostawili nam w spadku, opisując ją jako dług moralny

każdego człowieka „względem tych, od których się uczył”. Rachunek ten można natomiast wyrównać „przyczyniając się do tego, aby wielki nurt ludzkiego postępu nie został zatrzymany”.

Dla Annie Leibovitz „życie fotografa jest życiem widzianym przez obiektyw aparatu fotograficznego”, czyli ekskluzywnym postrzeganiem wszystkiego, co ma miejsce na co dzień, widzianego przez pryzmat późniejszego zdjęcia. W takim podejściu do fotografii - kiedy to fotografik nigdy nie rozstaje się z aparatem, podobnie jak ktoś z wadą wzroku nie rozstaje się z okularami - każdy jeden kadr wydaje się być istotnym, gdyż w przeciwnym wypadku zabrakłoby gdzieś ciągłości wśród dokumentowanych wydarzeń.

Niezależnie od burzliwych, czy pokojowych czasów historii ludzkości, podstawowe wartości człowiecze muszą pozostać zachowane. Być może właśnie te wartości - od samego początku istnienia fotografii - próbują nam w trudzie, każdy na własny sposób, uwypuklić wybitni przedstawiciele dokumentu i sztuki, świadomie nakierowując na nie naszą świadomość i wrażliwość za pośrednictwem obrazu fotograficznego. Dzięki temu staraniu obraz zdjęcia powstały za pomocą rysunku światła - przy użyciu tego bezpośredniego narzędzia, działającego według surowych praw optycznych - jako wizualny dokument, jeszcze długo nie wyczerpie swojej pierwotnej formy. Otóż zakładając, że intencja jego powstania była dobrą, taką też będzie jego ostateczna wypowiedź. Dzięki temu ta uniwersalna forma ludzkiego porozumienia zdoła wznieść się o wiele wyżej. A stanie się tak w tym czasie i miejscu w którym symboliczne słowo obrazu przewyższy swoją pierwotną formę - przeradzając się w myśl - konfrontując człowieka ze słowem prawdy i słowem zdumienia, które pochodzą od Boga i do Niego powrócą. Prawdą tą wskazuje na fakt, że chwili nie można zatrzymać.

**inicjator powołania do życia Studenckiego
Koła Naukowego Fotografii Artystycznej
FOTON,
członek zespołu założycielskiego**

Fotografia to dla mnie wyobraźnia, tak samo jak czytanie książek. Uwieczniał takie kadry, które przyciągają moją uwagę, inspirują mnie. Zawarta jest w nich częśćka mojej duszy. Fotografując odczuwam spokój, podróżuję do innego świata. Tym światem jest fotografowany przedmiot - książka.

Obraz i litera, to klucze do drzwi własnego ja. Za pomocą zdjęć książki chcę pokazać jej duszę. Fotografując, staram się odnosić do duchowej sfery książki. Staram się fotografować w sposób prosty. Robiąc zdjęcia książki oddaję ułkon i wyrażam w ten sposób szacunek do niej. Pragnę zwracać uwagę na te rzeczy, których nie widać i są mało dostrzegalne. W czasach nadprodukcji obrazu pragnę pokazać dobro, prawdę i piękno.

Michał Sobczyk FOTON

Wspólnym i najważniejszym mianownikiem moich fotografii jest kontakt z tekstem, który przy całej złożoności życia znajduje się w codziennej przestrzeni każdego człowieka. Jest cichym nosicielem informacji, którego obecności jesteśmy mniej lub bardziej świadomi. Na fotografiach przestrzeń ta ograniczona jest krawędzią blatu, stołu - podstawy, na której rozgrywa się znaczna część dnia. Przy pomocy znajdujących się na niej przedmiotów staram się przekazać jak najwięcej informacji o osobie pozostającej w ukryciu, jednocześnie jak najmniej w nie ingerując. Pośród wszystkich przedstawionych rzeczy to książka jest głównym bohaterem, jako nieodłączny składnik codzienności, niezależny od czasu i miejsca.

Alicja Świerczyńska FOTON

Adam Rokosz OP

Zaproszenie do Syryni i Suchej Górnej

„Szlakiem legend i zabytków historyczno-przyrodniczych” to wzorcowa publikacja, pokazująca, w jaki sposób realizować zagadnienia edukacji regionalnej i międzykulturowej. Jest ona rezultatem partnerskiej współpracy między Zespołem Szkół Ogólnokształcących w Syryni oraz Szkołą Podstawową i Przedszkolem z Polskim Językiem Nauczania w Suchej Górnej, w Republice Czeskiej.

Publikacja powstała w ramach realizacji pierwszego etapu mikroprojektu Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej 2007-2013 Republika Czeska - Rzeczpospolita Polska. Projekt pod nazwą „Szlakiem legend i zabytków historyczno-przyrodniczych” jest współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz z budżetu państwa Przekraczamy Granice. To piękny przykład inwestycji mającej na celu pomnażanie kapitału kulturowego oraz społecznego regionu: w projekcie wzięli udział uczniowie i nauczyciele z obu współpracujących ze sobą instytucji.

Książka została pomyślana jako praktyczny przewodnik turystyczny. Znajdziemy tu więc rzetelną informację turystyczną przede wszystkim o Suchej Górnej i Syryni, ale opisane są także ważne i ciekawe miejsca znajdujące się w okolicach obu miejscowości: m.in. grodzisko w Lubomi, grób Bordinowskiej Pani (mieszkanek Grabówki), archeopark we wsi Chotěbuz (Kocobędz) czy Wielikąt z jego unikalnym na skalę kraju zespołem przyrodniczo-krajobrazowym. Jest w publikacji także wzmianka o wsi Nieboczowy, która z powodu budowy zbiornika przeciwpowodziowego zostaje przenoszona i jest wiernie odtwarzana na nowym miejscu (na południe od Syryni, niedaleko Dąbrowy). Na wewnętrznych stronach okładki znajdują się mapy z dokładnym oznaczeniem omawianych miejsc i obiektów.

Możemy zapoznać się z ciekawie przedstawioną bogatą historią tych okolic. Nie brakuje także ciekawostek i legend, przekazywanych w rodzinach z pokolenia na pokolenie. Autorzy odwołują się także do wcześniejszych publikacji utrwalających wiedzę o tym regionie (ich autorami są między innymi pochodzący z Lubomi Brunon Strzałka czy Anna Wróbel, opisująca Syrynię, Lubomię, Grabówkę i Nieboczowy

w książce „Z przeszłości czterech wsi”).

Niemniej ważnym elementem książki jest różnorodny materiał ilustracyjny i zdjęciowy. Sprawia on, że „Szlakiem legend i zabytków historyczno-przyrodniczych” to publikacja unikalna i jedyna w swoim rodzaju. Mamy tu przegląd prac plastycznych

młodzieży, wykonanych na konkursy (np. ilustracji do legend). Są liczne historyczne zdjęcia, ukazujące, jak niegdyś wyglądały opisywane w książce ciekawe miejsca. I wreszcie – całe mnóstwo fotografii współczesnych: znakomitej jakości, o wielkich walorach artystycznych oraz poznawczych.

Tekst książki ma trzy wersje językowe: polską, czeską i angielską, to nadaje publikacji zasięg nie tylko europejski, ale także ogólnosiwiatowy. A jest się czym pochwalić światu w regionie Syryni i Suchej Górnej – chociażby właśnie tak wzorcową partnerską współpracą po obu stronach granicy. Mieszkańcy gminy Lubomia oraz Suchej Górnej mogą być dumni z tej publikacji. Jest

ona wynikiem pracy nauczycieli oraz uczniów – to znakomity przykład realizowania celów edukacji regionalnej w praktyce. Jej walory są wręcz bezcenne. Zaangażowanie emocjonalne towarzyszące pracy nad książką nie kończy się z chwilą jej opublikowania, ale na zawsze wiąże młodych autorów z ich małą ojczyzną. Przekonani o wyjątkowości ich miejsca zamieszkania, będą umieli się podzielić swoją wiedzą i entuzjazmem ze wszystkimi, którzy tu przyjadą. Będą także potrafili współdziałać z zagranicznymi partnerami, wymieniając się informacjami i tworząc w przyszłości wspólne dalsze projekty. W obliczu obecnego deficytu kapitału społecznego – to wartości nie do przecenienia.

Już teraz zaplanujmy sobie wyprawę w opisywane tutaj miejsca. Koniecznie odwiedźmy wspomniane w książce szkolne muzeum przy Zespole Szkół Ogólnokształcących w Syryni. Gromadzone są w nim eksponaty ukazujące codzienne życie Górnoślązaków na przełomie XIX i XX wieku. Zainicjowała je w latach 70. XX wieku Irena Musioł, nauczycielka szkoły..

Książka zamyka pierwszy etap projektu. Drugi – jest już w toku. Umieszczono tablice informacyjne przy niektórych zabytkach. Szlak zabytków dodatkowo oznakowano tabliczkami informacyjno-promocyjnymi. Ponadto uczniowie i nauczyciele napisali scenariusz filmowy, a następnie nakręcili film promujący szlak legend i zabytków historyczno – przyrodniczych. Aktorami w filmie są uczniowie polscy i czescy, a także nauczyciele i mieszkańcy obu współpracujących miejscowości.

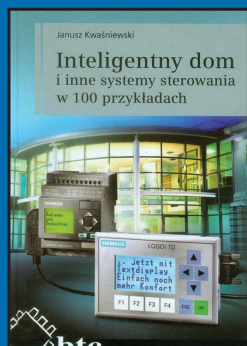
Szlakiem legend i zabytków historyczno-przyrodniczych, red. Joanna Frydrych i Sabina Kuśka, Zespół Szkół Ogólnokształcących Syrynia, 2014, ss. 284.

Dr Joanna Kapica-Curzytek

BIBLIOTEKA

NOWOŚCI NA PÓŁKACH BIBLIOTEKI PWSZ W RACIBORZU

Kwaśniewski J. (2011). Inteligentny dom i inne systemy sterowania w 100 przykładach
Legionowo: Wydaw. BTC.

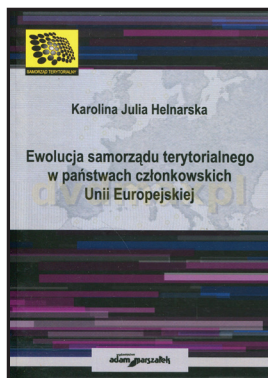
Książka w sposób metodyczny i przyjazny opisuje zastosowanie sterownika LOGO! w instalacjach domowych i przemysłowych. Pierwszy rozdział wprowadza Czytelnika w obszar automatyki oraz pokazuje możliwości sprzętowe sterownika. W kolejnych 6 rozdziałach omówiono wszystkie bloki wykorzystywane w programowaniu.

Działanie ich zostało zilustrowane na przykładach. W ósmym rozdziale pokazano możliwości komunikacyjne sterownika. Kolejny rozdział to wprowadzenie do sterowania sekwencyjnego i pisanie programów w tej konwencji. Dziesiąty rozdział zawiera przykłady dotyczące sterowania napędami, monitorowania danych, podniesienia standardu domów, ogrzewania, nawadniania, wykorzystania w przemyśle, przetwarzania wielkości analogowych i wiele innych zastosowań.

Książka ta jest przeznaczona dla wszystkich zainteresowanych projektowaniem prostych układów automatyki oraz dla kadry inżynierskiej zajmującej się wykorzystaniem sterowników przemysłowych w praktyce.

Helnarska K.J. (2012). Ewolucja samorządu terytorialnego w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Toruń: Wydaw. Adam Marszałek

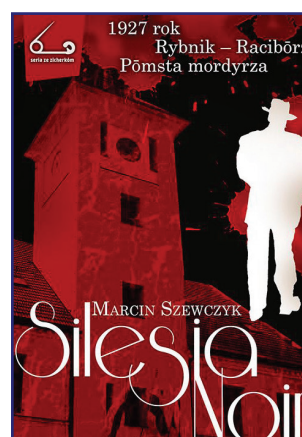

Praca składa się z sześciu rozdziałów. Prezentują one samorząd terytorialny w jego obecnym kształcie oraz zachodzące w nim zmiany w państwach Europy Zachodniej w następującej kolejności: Belgia, Francja, Hiszpania, Wielka Brytania, Niemcy, Królestwo Niderlandów. W załączniku zostały przedstawione podstawy prawne, poziomy/ szczeble samorządu terytorialnego, główne organy, ich zadania wszystkich 27 państw członkowskich Unii Europejskiej.

Szewczyk M. (2015). Silesia Noir.

Opole: Wydaw. Silesia Progress.

Kolejny rewelacyjny kryminał napisany kompletnie po śląsku. Tym razem autorstwa Marcina Szewczyka z Pszowa, laureata konkursu jednoaktówki po śląsku organizowanego przez Gazetę Wyborczą. Czorny kryminał osadzony w konwencji „noir”.

Rok 1927. Górny Śląsk na kerym dycki padze deszcz, niesie sie mgła, za winkalami a po ainfartach chowajom sie elwry i chachory, a luft je pełny czarnej sadze. Po Rybniku a Raciborzu szaleje psychopatyczny mordercz, a policjo ni mo na niego rady. Do chorego szpilu z waryjotym stowo styraný życiým

prywatny detektyw Herman Fox, kery mo fest wielki doświadczeni w chytaniu przestymców, ale jednocześnie od lot tropiom go wyrzuty sumiynio kere durch tłumi we sia gorzołom...

Sarzała D. (2013). Patologiczne zachowania więźniów w kontekście izolacji i resocjalizacji penitencjarnej.

Warszawa: Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR

Jak zaznaczył autor we wstępie, „Żyjemy w społeczeństwie, w którym ceni sobie sprawiedliwość. Z tego powodu oczekujemy, aby przestępcy byli ukarani stosownie do wagi popełnionego przestępstwa”. W pracy poddano więc

analizie sześć podstawowych teoretycznych perspektyw postępowania z przestępcami - perspektywę retributywną, odstraszania przestępców, izolacyjną, resocjalizacyjną, sprawiedliwości naprawczej, skoncentrowaną na wczesnej interwencji społecznej. Tematem rozważań szczegółowych zaś są tytułowe oddziaływania resocjalizacyjnego jako pożądaný - zdaniem autora - sposób przywracania sprawców przestępstw społeczeństwu

Opracował: Piotr Mucha

Tydzień Bibliotek

STUDIA W RACIBORZU

BEZPŁATNE*

LICENCJACKIE I INŻYNIERSKIE

ARCHITEKTURA

EDUKACJA ARTYSTYCZNA

PEDAGOGIKA

BEZPIECZEŃSTWO PAŃSTWA

AUTOMATYKA I ROBOTYKA

FILOLOGIA

ADMINISTRACJA

WYCHOWANIE FIZYCZNE

TURYSTYKA I REKREACJA

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu
ul. Słowackiego 55
47-400 Racibórz
tel. 32 415 50 20

www.pwszrac.pl

facebook.com/pwszwraciborzu

*dotyczy studiów stacjonarnych

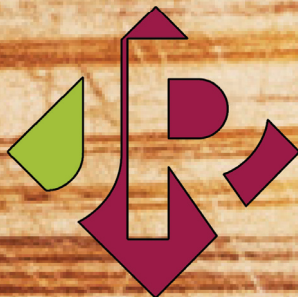
Wernisaż „Kryminalny obraz miasta”

KRYMINALNY OBRAZ MIASTA - wystawa fotografii czterech autorów, członków Studenckiego Koła Naukowego Fotografii Artystycznej FOTON, którym życie w mieście bez perspektyw nie jest obojętne. Wernisaż wystawy w formie spotkania autorskiego był okazją do zaprezentowania dokumentu fotograficznego, obejmującego wspólny temat, ale także indywidualne spojrzenia. Autorzy prac: Oliwia Szymkiewicz - uczennica klasy pierwszej raciborskiego Liceum Plastycznego, Ewa Walicka - studentka pierwszego roku edukacji artystycznej w zakresie sztuk plastycznych PWSZ w Raciborzu, Daniel Chyrchel - student trzeciego roku edukacji artystycznej w zakresie sztuk plastycznych PWSZ w Raciborzu, - specjalność: obraz cyfrowy i fotograficzny i Monika Pieczka - absolwentka kierunku: edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych PWSZ w Raciborzu, aktualnie nauczycielka fotografii w Żorach.

for. Alicja Świerczyńska FOTON

JUWENALIA 2016

fol. Daniel Chyrchel FOTON

SPORT KU

fol. Gabriela Habrom-Rokosz

RADOŚCI

I MIĘDZYNARODOWE SEMINARIUM ARCHITEKTONICZNE

fol. Archiwum PWiSZ

Festiwal Psychologii

fol. Patrycja Piechula FOTON

Spotkanie autorskie w CINiBA

